

SITUATION

S T H L M

#228

AUGUSTI 2016
ÅRGÅNG 21

PRIS: 50 kronor
SÄLJAREN ERHÅLLER HÄLFTEN

**CHRISTINA
WAHLÉN**

**FÄRGSTARK
STADSVANDRING**

**ETT SLAG FÖR
INTEGRATION**

**TILLBAKA
MED LIVET**

**GRAVERANDE
DETALJER**

**VERONICA
MAGGIO**

*"Män kan ha cowboy-
boots och linne
tamejfan tills de dör."*

ADAM OLENIUS GRUPPEN LEO SPAULS KARNEVAL SARA JORDENÖ BERGMANFESTIVAL ZELDA

NALEN ROSANNE CASH ONS 24/8

THE SOUL COMPANY

FRE 9/9

THE JAYHAWKS

TOR 15/9

WOVENHAND

FRE 30/9

BODYFEST 2016

LÖR 15/10

LACUNA COIL

MÅN 31/10

NOUVELLE VAGUE

LÖR 19/11

IAN HUNTER AND THE RANT BAND

MÅN 21/11

EINAR SELVIK

FRE 25/11

DAVID URWITZ

LÖR 26/11

REGERINGSGATAN 74. MER INFO OCH BILJETTER PÅ: WWW.NALEN.COM 2016

AUGUSTI

#228

Omslag:
Henric
Lindsten

HENRIC LINDSTEN

18 "EN KONSTIG URTIDSINSTINKT SOM SÄGER: SPRING HÄRIFRÅN! MEN DEN KÄNSLAN ÄR INTE LOGISK, JAG KOMMER JU INTE ATT DÖ DÄR UPPE."

Artisten Veronica Maggio om de nerviga känslorna innan hon klev upp på Bråvallafestivalens scen.

JONAS ERIKSSON

28 "FÖRR FANNS SEX LAG I SVERIGE. NU FINNS ÖVER 20 I STOCKHOLM."

Anthony Harris om ökat cricketintresse, som främst kommer från invandrare.

MARTINA HOUWERIG

34 "DET ÄR SOM ATT LIGGA I KRIG ATT LEVA SOM MISSBRUKARE"

Pia Sjögren, minns tiden innan behandlingshem, drogfrihet och innan hon började jobba med att hjälpa andra tillbaka.

12 Christina Wahldén

Författaren skriver "lätt" om det som är svårt, nu i en barnbok om en pojke som har cancer.

14 Färgstark stadsvandring

Staden släppte sin nollvision mot graffiti och graffittivandringar kom tillbaka till stadsmuseets schema. I Snösätra finns "Graffiti Area".

38 Graverande detaljer

Sen trettioalet, och genom tre generationer, har Askwalls Gravyr graverat allt från Rockbjörnar till manschettknappar.

56 Svepet

Teatergruppen Gruppen om kapitalismen, Leo Spauls alternativa Pride-låt, Sara Jordenö följer Kiki-rörelsen, Bergmanfestival, recensioner med mera.

7 Adam Olenius

Låtarna passade inte åt Shout Out Louds, nu släpper Adam Olenius dem solo i stället.

8 Gata fram och tillbaka

Mjukt buktande cementmurar har gjutits från trottoaren ner mot vattnet vid Hornsbergs strand.

10 Situation Waldersten

11 Krönika: Maria Hagström

Blankettångest.

42 Min plats i stan

Situation Sthlm-försäljarna Magdalena Johansson och Mikael Gustafsson bor i ett tält i ett skogsparti vid Södertälje hamn.

45 Mina Drömmar

Roine Gustavsson har alltid velat ta lastbilskörkort.

55 Korsord

64 Brillant

Ballongpiloten Erik Nyberg flyger folk över Stockholm.

66 På hörnet

Fruängstorget/Fruängsgången

Leo Spauls

NILS OJANLUST

Festivalbeteende och böcker om det svåra

Det är något speciellt med ett festivalområde som vaknar upp dagen efter en festivalkväll, eller tredje dagen efter en festivalkväll, och allt ska börja om igen. Skräpet på campingen, ingen bryr sig riktigt, det är festival. Trötta människor med rufsigt hår besöker bajamajorna och några dricker öl till frukost.

Jag kommer till Bråvallafestivalen klockan elva på förmiddagen. Sakta böjar området fyllas med folk, sakta börjar stämningen tillta. De första artisterna spelar tappert, en dj har fem personer på golvet.

Men efter att Dance Music Symphony och Norrköpings symfoniorkester varit på huvudscenen behöver ingen

artist spela inför pinsamt liten publik mer. Lorentz sjunger slappt, Wiz Khalifa rappar om marijuana, Icona Pop röjer och Veronica Maggio ligger i turnébussen och sover – sover igenom nästan hela festivalördagen. Spelningen kvällen innan och resa från Finland tidigt i morse tog på.

Många av artisterna nämner övergreppen som sker på festivalen och när Veronica Maggio vaknat, laddat, spelat och sedan sitter i bilen på väg tillbaka till logen säger hon att det känns bra att hon sa det där på scenen: "Ni som har andra avsikter än att lyssna på musik kan gå härifrån nu."

För två år sen våldtogs en 17-årig tjej i publikhavet på Veronica Maggios konsert.

CHRISTINA WAHLDÉN ÄR mest förknippad med boken Kort kjol. Trots att det är 16 år sen den kom ut. Boken som handlar om våldtäkt lånas ut 10 000 gånger om året. Hon skriver för barn och unga om svåra ämnen, för att hon tycker att det är viktigt att de får läsa och prata om sådant som är jobbigt.

I det här numret träffar vi också Pia Sjögren som sålde Situation Sthlm för länge sedan och som berättar hur livet kom tillbaka. Tobias Barenthin Lindblad är glad att graffittivandringar är tillbaka och visar upp konsten i Snösätra. På cricketplanen möts människor från 14 olika nationaliteter och på Askwalls Gravyr kan de nästan gravera in Håkan Hellströms

namn i förväg på Rockbjörnens namnplaketter: "Det är alltid han som får dem".

Det är augusti och sommaren är långt ifrån slut och inte heller festivalerna. I den här tidningen nämns bland annat: Husbyfestivalen, Pridefestivalen och Stockholms kulturfestival.

Ta hand om varandra, var snälla och som Icona Pop sa på Bråvalla: Behave!

Maria Hagström

Tf chefredaktör
maria@situationsthlm.se

Situationist "Jag har många homosexuella kompisar och jag vill gå i tåget för att säga att alla är vi lika. Jag vill också vara med och visa vår tidning."

KARLA WALDENSTRÖM

Karl Melander

GÖR: Fotograf på Gotland. Har fotat författaren Christina Wahldén, på sidan 12, som under sommaren befann sig på ön.

"SOLEN SKEN ÖVER Gotland – sämsta möjliga fotoljus – när bilen styrde mot Christina Wahldéns sommarhus. 'Vi bor där vägen övergår till två spår i sanden, huset ligger där vägen slutar', sa hon i telefonen. 'Saft eller kaffe?' Saft, svarade jag.

Vi satt en stund i hennes utemöbel, hon drack kaffe, vi pratade om barnporr och respekten för medmänniskor, oavsett om de är offer eller förövare.

EFTER EN RESA genom medie-sverige, senast i Malmö på Sydsvenskan, blev jag som många andra bildjournalister bortrationaliserad. Jag flyttade då tillbaka till födelseön. Jobbar här med ett fint litet lokalt nyhetsmagasin som heter Horisont, vilket är sjukt roligt, plus att jag också gör en hel del frilansuppdrag.

Jag lever ett fattigt men lyckligt öliv."

KARLA WALDENSTRÖM

Tarja Jalkanen

GÖR: Säljer tidningar och går i Prideparaden 30 juli med Situation Sthlm.

"VI GICK I paraden i fjol också och det var fantastiskt! Jag började gråta av allt folk som ropade och hurrade, glädjen där var enorm. Och det var häftigt att vi hade tidningen QX bakom oss.

Jag har sparat flaggan från förra året och i år ska jag ha på mig den här orangea åttiotals klänningen som jag har köpt för 20 kronor på Hötorgsloppisen. Jag ska sy fast pärlor på volangerna, bling-bling på överdelen och Situation Sthlm-band

på ärmarna. Jag har egentligen aldrig tyckt om att sy, men jag vill lära mig. På Klaragården får jag hjälp av en i personalen som kan det där.

PRIDEPARADEN ÄR EN stor händelse som jag bara hade sett på tv förut. Jag har många homosexuella kompisar och jag vill gå i tåget för att säga att alla är vi lika. Jag vill också vara med och visa vår tidning, vilka vi är."

REDAKTION

Chefredaktör och ansvarig utgivare
Ulf Stolt
ulf@situationsthlm.se
08-545 95390

Tf chefredaktör

Maria Hagström
maria@situationsthlm.se

Art Director

Johan Olsson

Webbredaktör

David Bogerius

Redaktionsråd

David Bogerius, Gerd Eriksson,
Alexandra Sundqvist

Korrektur

Helena Gunnarsson

Medverkande skribenter

Henrik Emilson

Medverkande fotografer och illustratörer

Jonas Eriksson, Henric Lindsten, Martina Holmberg, Karl Melander, Magnus Sandberg, Jesper Waldersten

För osignerat material svarar redaktionen. Redaktionen ansvarar ej för insänt icke beställt material.

Hemsida

www.situationsthlm.se

E-post

red@situationsthlm.se

Tryck

V-Tab 2015

Räckvidd

131 000 läsare
(Orvesto konsument 2016:1)

Upplaga

27 200 ex/mån (TS helår)
ISSN: 1400-4437

LEDNING & ADMINISTRATION

VD
Pia Stolt
pia@situationsthlm.se
08-545 953 87

Styrelse

Hans Larsson (ordförande), Ulf Stolt,
Rainbow Sweden

Ekonomi

Lilian Dahlqvist
lilian@situationsthlm.se
08-545 953 86

Adress

Timmermansgatan 38
118 55 Stockholm

Tel

08-545 953 91

Fax

08-668 79 09

Organisationsnummer

55 66 49-1071

Plusgiro/Bankgiro

pg. 25 59 89-6
bg. 5774-9327

SOCIAL VERKSAMHET

Verksamhetsansvarig
Jenny Lindroth
jenny@situationsthlm.se
08-545 953 88

Samordnare

Ingmari Olofsson
ingmari@situationsthlm.se
08-545 953 81

Jonas Svensson

jonas@situationsthlm.se
08-545 953 81

Telefonnummer distribution

08-545 953 81

Öppettider

Måndag till fredag kl. 8-15
Lördag kl. 10-14

Plusgiro/Bankgiro

pg. 28 19 18-3
bg. 5357-3259

Organisationsnummer

80 24 11-1497

ANNONSERING & PRENUMERATION

Herman Sundgren
herman@situationsthlm.se
08-545 953 94

Catharina Persson

catharina.persson@mediakraft.se
tel. 070-421 02 80

Robert Wallner

robert.wallner@mediakraft.se
tel. 070-992 53 43

Privatprenumeration

12 nummer kostar 660 kronor

E-post

situationsthlm@pressdata.se

441 428

I huvudet på läsarna

"Vi skänkte alla löner och all dricks till tidningen."

Försäljare i Alvik?

Jag och min man köper alltid tidningen, både för att den är bra och för att stödja de som vill förändra sitt liv. Ibland har vi haft samma försäljare länge och ibland växlar det. Många lär man känna och det är trevligt, speciellt när man hör om framsteg.

Jag undrar varför det inte finns någon försäljare i Alvik, antingen vid tvärbanan eller på torget? Det passerar jättemycket folk där och borde vara en kalasplats för den som bor i närheten eller kanske vill åka dit. Tips bara.

En annan sak jag undrar över är om alla har fasta platser. Den som vill, är nykter och legitimerad får väl sälja?

När Situation Sthlm var ny, och de få i personalen satt i ett pyttekontor, var jag vid två tillfällen med och jobbade i ett gäng där vi skänkte alla löner och all dricks till tidningen. Eller rättare sagt, vi köpte tidningar som sedan delades ut bland försäljarna så de kunde få dubbel inkomst. Redan då hade vårt gäng observerat tidningen och uppskattade den väldigt mycket. Och jag måste säga att den bara blivit bättre och jag vet ingen som inte fortfarande köper. Och dessutom läser den med nöje.

Jättebra initiativ och tack till alla som engagerar sig!

Med vänliga hälsningar

ANNIKA LUNDIN JONSSON

SVAR: Hej Annika, Roligt att du gillar tidningen och är en trogen läsare!

Våra försäljare har fasta försäljningsplatser vilka framgår på försäljarens legitimation. Med det är helt okej att

sälja tidningen som vikarie på andras platser när den ordinarie försäljaren inte är där.

Hoppas du stöter på en försäljare i Alvik snart, vi har flera försäljare som är där ibland.

JENNY LINDROTH, CHEF FÖR SITUATION STHLMS SOCIALA VERKSAMHET.

Krönika läst med psykologglasögon

Hej Maria! Tack för en underbar text ("En klyscha för allt") i tidningen. Jag har föreslagit för mina FB-vänner att köpa tidningen och läsa din artikel (jag uppskattar tidningen för övrigt också). Jag är nämligen psykolog och krönikan är extra rolig om man läser den med yrkesglasögon.

Ser fram emot att läsa nya nummer och nya texter av dig!

AGNES BOTOND

Ett bra köp

En tidig julilördag skulle jag möta ett långväga besök vid tåget i Centralen.

Jag var ute i god tid och lite nervös, ty vi hade inte setts på länge. Tåget ifrån norr var rejält försenat – överraskning? Då ser jag en försäljare i

ett hörn på perrongen och köper julinumret. Det visar sig vara en fullträff, ett späokat nummer som underhöll mig den timmen jag väntade på min vän.

TARJA PERÄKASARI

Det finns mycket kvar att kämpa för.

Tillsammans kan vi se till så att det fortfarande går att bada i en fin insjö. Att du kan ta en promenad i skogen. Eller kanske bara plocka några goda blåbär.

Vi kan se till att bin inte dör ut på grund av farliga bekämpningsmedel. Vi kan se till att det finns fisk kvar i haven. Vi kan minska koldioxidutsläppen. Och vi kan se till att flera hundra år gamla naturskogar inte huggs ned på bara några dagar.

Och ju fler vi blir desto större skillnad kan vi göra. Då kan vi få politiker att förstå att det är dags för en förändring. Vi kan säga ifrån och visa på konkreta lösningar. Vi kan sätta press på företag. Och vi kan göra det lättare för dig att välja varor i butiken som är bra både för dig och naturen.

Vill du vara med?

Sms:a medlem till 72 900 eller gå in på naturskyddsforeningen.se/medlem
Ett medlemskap kostar 24 kr/mån.

Bilden är tagen i Padjelanta som hotades av vattenkraftsutbyggnad men som blev nationalpark 1962, ett förslag som Naturskyddsföreningen la fram 1957.

Naturskyddsföreningen

Skriv till I huvudet på läsarna

Situation Sthlm, Timmermansgatan 38, 118 55 Stockholm. Fax: 08-668 79 09. Mejl: red@situationsthlm.se. Skriv namn och postadress (om du har någon). Redaktionen förbehåller sig rätten att redigera insänt material.

HUVUDSTAN

Lära sig cykla

BALANS Cykelfrämjandet vill att alla ska få uppleva friheten i att kunna cykla. Och intresset för deras cykelkurser i Stockholm växer.

– Vi använder en metod där styret och sadeln sänks för att komma närmare marken. Då behöver inte nån springa efter cykeln när man lär sig att hitta balansen, säger Elisabeth Kempe från Cykelfrämjandet.

Tidigare deltagare berättar att cykling har gett dem ökad frihet. Cykelfrämjandet anser att cykeln blir ett verktyg för jämställdhet, demokrati och integration.

– Mest är det kvinnor med invandrarbakgrund som går kurserna, men det kan också vara pensionärer som aldrig har lärt sig att cykla eller ungdomar som av någon anledning inte lärt sig tidigare, säger Elisabeth Kempe, som också driver det nya projektet Frihet på Cykel för

HANNA M. JACOBSON

ensamkommande flyktingbarn. Den 15 augusti drar en kurs igång i Akalla och 22 augusti i Fagersjö. Fler

går att hitta på cykelframjandet.se. Cykel och hjälm finns att låna.

MARIA HAGSTRÖM

"När folk säger att det var bättre förr handlar det nog mest om att vi var lite dummare förr så att vi inte fattade hur illa det var då. I dag är vi nog mer dumma i betydelsen att vi inte fattar att det är bättre nu."

Musikern och poeten Emil Jensen, i sitt sommarprat på P1, om "nostalgifantasi", bristande "samtidssjälvförtroende" och han undrar: För vem var det bättre förr?

NICKERHÄNS/STYRKAN

Bio under bar himmel

FILMTIPS Sensommarens mörka kvällar möjliggör filmvisning på mer spännande ställen än den gängse

biografen. Zita har gästtat Trädgården under Skanstullsbron i sommar och avslutar säsongen med Göran

Olssons utmärkta dokumentär *The Black Power Mixtapes 1967-1975* 22 augusti. Stockholm filmfestival bjuder sedan vanligt på gratis filmvisning i Rålambshovsparken mellan 17-21 augusti. De har satt samman ett fint program som öppnar starkt med *En kärlekshistoria* och *Mannen på taket*, och följer upp med *Hair* och *Saturday Night Fever* samt avslutningsvis den enda biovisningen av den nya filmen *Midnight Special*.

Dessutom visar Kulturfestivalen, tillsammans med Franska filmfestivalen, 16-21 augusti, filmer från sextiotalets Paris och framåt, på Kulturhusets tak.

HENRIK EMILSON

Sticka för Husby

HANTVERK Går det att förvandla Husby centrum till ett färgstarkt konstverk? Det försöker Svenska Bostäder, Husby kulturkvarter och husbybor ta reda på. På vardagar kan människor samlas i centrumet för att sticka.

– Det för samman människor som kanske annars inte träffas. Alla sticker minst en triangel var som sen sätts ihop till en stor färgstark filt. Den blir en symbol för människorna här och deras olika bakgrund, säger den konstnärliga ledaren Geraldine Hudson.

På Husbyfestivalen 27 augusti hängs filten upp i centrum, tillsammans med korta historier från deltagare. Och barnen, som kan ägna sig åt fingervirkning, kan se sina kreaturer hänga i lampor och träd.

Alla, även från andra delar av Stockholm, kan delta i sickningen vardagar klockan 14-16. Garn och stickor finns och nybörjare får hjälp.

MARIA HAGSTRÖM

Punkgrillning vid Globen

TUPPKAMSLÖD En ny punkfest är här. Den 13 augusti arrangeras första upplagan av Punkgrillen på En Arena Globen. Det blir en heldag och kväll med punk och grillning.

– Vi är extremt stolta att kunna presentera ett av två exklusiva datum i Sverige med legendaren CJ Ramone, som är gammal medlem från The Ramones. Han är aktuell med nytt soloalbum och det här blir första gången han gästar Sverige, säger Christian Pettersson från festarrangören DIV.

Under kvällen spelar också flera svenska band, bland annat Adam Nilsson & Insatsstyrkan och The Civillains. Från grillen serveras både kött och veganska alternativ.

– Det finns en enormt bra punkscen i Stockholm med mycket bra band och besökare som är dedikerade till musiken. Punkgrillen blir ett lite annorlunda gig då mycket även kommer hända runt omkring musiken.

MARIA HAGSTRÖM

ADAM OLENIUS KÖR SOLO

"Jag tryckte på rec och sjöng. Låtar om fina saker."

EFTER MER ÄN tio år som sångare och låtskrivare i Shout Out Louds, ett av Stockholms mest långlivade indiepopband, är det dags för Adam Olenius att lämna lägenheten på Södermalm och ge sig ut i världen som sin egen boss.

Solodebuten i form av ep:n med den talande titeln *Looking Forward To The New Me* består av låtar som har funnits som skisser ett tag, men inte passat åt Shout Out Louds. Det hände till och med att de andra medlemmarna i bandet skrattade när idéerna presenterades. Adam Olenius skrattade med, som om han bara hade skämtat, fast han egentligen gillade låtarna.

– De började skrivas för några år sedan och skrevs klart för endast några veckor sedan, berättar Adam Olenius.

På det första smakprovet, "News Are Saying", bidrog systrarna Kilbey-Jansson från Say Lou Lou med sånginsatser. Singeln uppmärksammades både i svensk och utländsk press med lovord som "vackert drömsk popsingel" och "Olenius kan fortfarande skriva otroliga popmelodier".

De fem låtarna som valdes ut till ep:n kom till på flygplan, i hissar, på barer och mellan soundchecks. Ibland visslades melodierna in på Adam Olenius telefon.

– Jag tryckte på rec och sjöng. Låtar om fina saker. Låtar om sorgliga saker. Jag har producerat det mesta av ep:n med min vän, tillika producent, Måns Lundberg (Håkan Hellström, Hurula med flera) och två spår själv.

Det finns även planer på en fulllängdare men det får bli först efter nästa album med Shout Out Louds, som fortfarande är prioritet nummer ett. Livepremiären som soloartist klarades nyligen av på Färgfabriken i Liljeholmen men några fler framträdanden finns, när detta skrivs, inte bokade. Adam Olenius låter hälsa att det bara är att höra av sig för den som vill att han ska komma och spela.

DAVID BOGERIUS

Hornsbergs strand 11.25-12.13

Badstegar ner i vattnet, en strandpromenad i grått trä, mjuka former i cement och balkonger fyllda med utemöbler. Utmed Hornsbergs strand är det byggt för att sommaren ska vara lite enklare att hantera.

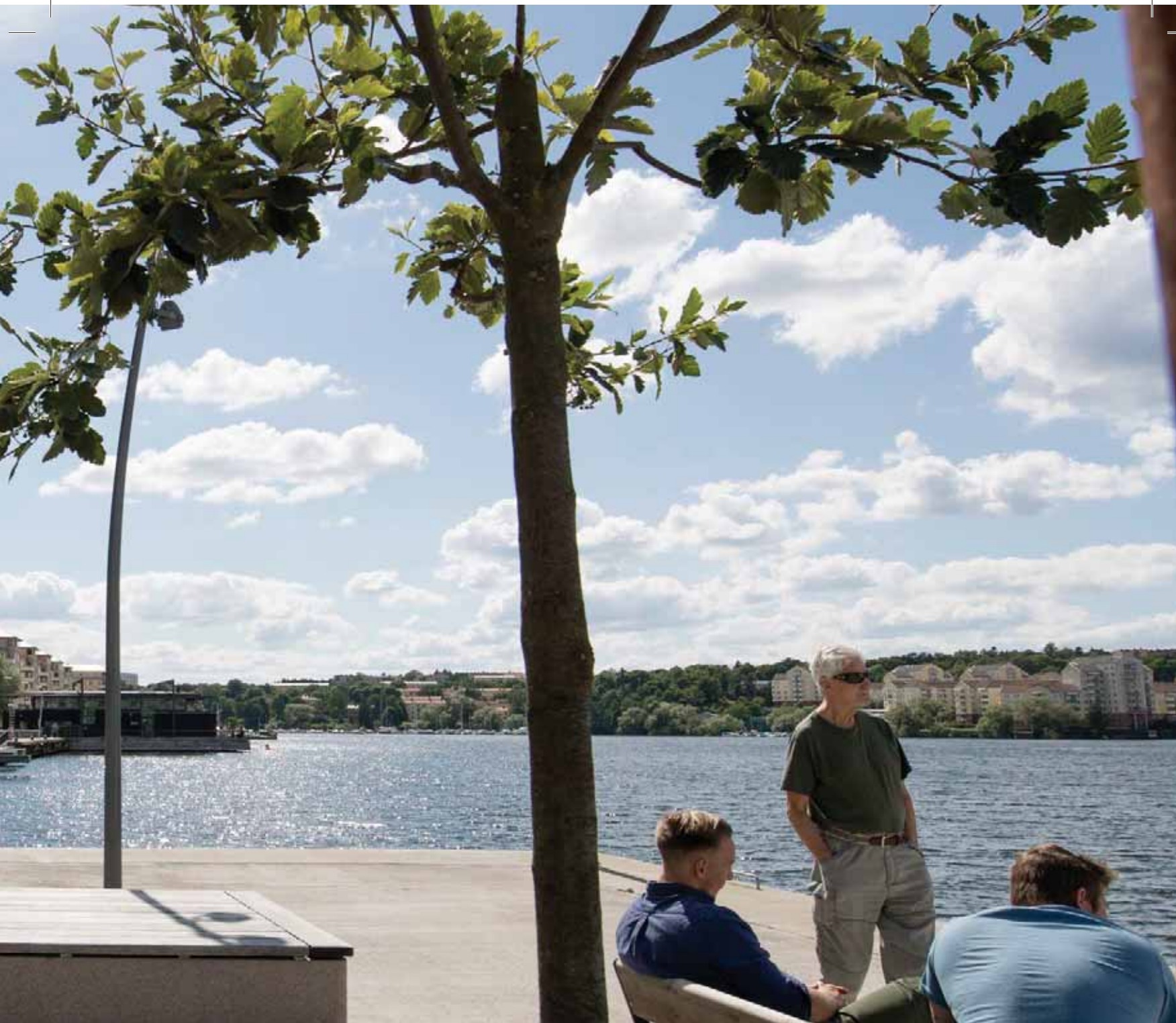
TEXT **ULF STOLT** FOTO **MAGNUS SANDBERG**

HORNBERGS STRAND BÖRJAR där Igeldammsgatan krockar i Kungsholms strand, men jag har rört mig utmed vattnet, under Ekelundsbron och går med ryggen mot Essingeleden, fram mot strandparken.

Mjuka linjer utmed vattnet: gångväg, cementplattor som kantar, sedan gräsremsa, cementplattor kantar igen, nivåskillnad i vinkel på kanske 60 centimeter som utgörs av stenar, sedan gjuten cementkant mot vattnet.

Med jämna mellanrum badstegar.

Ute på rundeln på en av de tre byggpontonerna – kan man kalla dem det? – av trä som man når via en spång från strandpromenaden, sitter en liten flicka och solar med sin

mamma. Hon simmar sedan därutifrån in till badstegen och väl där ropar hon på mamman att hon ska komma och möta henne med en handduk.

Ute i vattnet är det avstängt med en röd ytlina mellan ett antal bojar något tjugotal meter ut för att förhindra båttrafik att komma för nära de badande. En getinggul vattenskoter med två män – de ser båda ut att kunna hiva upp ganska tungt i bänk – Hooverar en bit utanför.

Vid utomhusduschen leker två barn, deras mamma sitter på andra laven i trätrallen och håller ett öga på dem. De försöker få en sten att rulla i vattenrännan som leder från duschen ner till vattnet. Det går inget vidare.

DET GÅR ATT äta bland annat svenskt, amerikanskt, italienskt och japanskt utmed Hornsbergs strand. Plus fika. Och korv och glass.

Under den halva som har glastak vid den byggda grillplatsen sitter människor två och två vid borden. En liten vit hund ligger i skuggan under en stol.

Det kostar pengar att använda toaletterna och urinoaren vid Josefins glass och café.

Mjukt buktande cementmurar har gjutits från trottoaren ner mot vattnet, det sitter eller ligger människor lite varstans på dem, nedsjunkna i formen.

Vid förtöjningsplatsen med nio röda pollare, precis intill båthållplats Hornsberg, ligger en gigantisk vit båt

– "Latitude, the Creek", en charterbåt i lyxklass som kostar 225 000 dollar per vecka att hyra.

Utmed promenadstråket i grått trä som sträcker mellan förtöjningsplatsen och ungefär fram till Piren bar och restaurang och där gatan byter namn till Kristinebergs strand, sitter 19 låga, grå lampor.

En borttappad vit bebismössa fastknuten vid en anslagstavla.

De två männen på den getinggula vattenskotern har ankrat upp vid den andra av fem lite oregelbundna utbyggnader mot vattnet utmed promenaden.

Vid de tre soptunnorna rörformade hållare för pantburkar.

DET ÄR TYDLIGEN lite strul med framdäcket på en cykel med barnstol som står lutad på ett stöd. En man sitter på huk invid framhjulet och känner på ekrarna med ena handen, den andra handen om framgaffeln: "Det glappar inte när jag gör så här", säger han till kvinnan som håller cykeln.

Från Nordenflychtsvägen till Elersvägen ser jag endast nio balkonger som inte har några utemöbler uppställda. Överrepresentation av klotgrillar. Balkongglådor inte lika vanligt.

Vattenskotern startar upp och styr mot Pampas Marina tvärs över vattnet. En balkongdörr slår igen. Och en buss tutar på en cyklist som kommer i hög fart bortifrån Kristinebergs strand. 🚗

JAG VET EN
KVINNA SOM
SLOG SIN MAN
SÅ HÄRT ATT
MAN TRODDE
HAN GJORT DET
SÄLV!

MARIA HAGSTRÖM

BLANKETTÅNGEST

Örsäkringskassans blanketter finns i olika kategorier med underkategorier som har en underkategori som har blanketter.

CSN har 89 blanketter. Stockholm stad, blanketter G-N: 16 stycken.

Fler finns att ladda ner hos Arbetsförmedlingen, Pensionsmyndigheten, PostNord, Skolverket, A-kassan, är du med?

Skatteverkets blanketter A till Ö: 137 blanketter på A. 22 blanketter på B.

11 olika blanketter för Skatt på energi.

Bara 3 blanketter på J.

"Så här gör du för att få upp blanketten på skärmen". "Så här fyller du i en blankett på skärmen". "Du får inte skicka en blankett som PDF-fil".

"Problem med PDF-filer – och tips på hur du kan göra". "Läs mer här". "Bygg ditt eget blankettförråd". Vem orkar?

Att du orkar. Hittills har ordet blanketter förekommit 14 gånger i denna text. Läs mer här:

Blanketter som förklarar andra blanketter. Försvavar blanketter. Försvavar inte fel ifyllda blanketter.

Jaga dem som fyllt i fel. Orkar någon fuska?

Innan vi föddes fanns vi på blankettertrader. När vi dör fyller någon i vårt namn i andra radrutor. Däremellan får vi fan sköta det själva. Och dokumenten heter: SKV 2110b, 1601M, 2406W, 7455 och SKV 7845. Också

DEN SOM ÄR SJUK SKA ORKA FYLLA I MER ÄN DEN SOM ÄR FRISK. DEN SOM HAR MÅNGA BARN SKA HA TID ATT FYLLA I FLERBIDRAGSTILLÄGG-BLANKETTER.

för människor med egna bokstavs-kombinationer.

Behövs medicin för att klara sådant som att fylla i massa blanketter? Fyll då i en blankett. Vill skriva så mycket men raden är så kort. Ring till kundservice. Vänta i telefonkö. Kopplas om till rätt ställe. Telefonkö. Hej, hjälp.

Brevväxling sker med myndighet efter att jag inte hittat var min underskrift ska vara och därför skrivit den någonstans för att man måste skriva den någonstans, och får avslag. "Du har inte skrivit under blanketten". Jag har skrivit under blanketten. "Du har skrivit under på fel ställe". Gör om, gör

som inte är jag. Gör om, gör inte fel.

Blankettstödare skulle vara en lovande yrkesgrupp. Först en utbildning i pedagogik och teknik, byråkrati och terapi. Sedan anställning hos Blankettmyndigheten. Erbjudas stöd till alla med blankettångest och fylla-i-fobi. Blankettdiagnoser. Människor med andra diagnoser, människor som är blankettolektiker eller bara människor överhuvudtaget. Hjälps och stöds till dem som behöver hjälp och stöd och därför måste fylla i en blankett.

Den som är sjuk ska orka fylla i mer än den som är frisk. Den som har många barn ska ha tid att fylla i flerbidragstilläggblanketter. Den som är gammal ska kunna ladda ner PDF:en som "inte får skickas in", men: "så får du upp ansökan på skärmen". Bygg ett blankettförråd, en blankettbank, samla där blanketter att skicka in till din vanliga bank.

Ordet blankett finns 37 gånger i denna text, det är fler än på Skatteverkets bokstav B. Orkar du mer? Vill säga så mycket men raden är så kort. Inte skriva utanför rutan. Texta tydligt. Och gör det rätt. 📧

**VÄLPLANERAT BOLÅN
I GENOMGÅENDE BRA SKICK.**

SBAB!
från dröm till hem

Flytta till oss och bli en av Sveriges nöjdaste bolånekunder.

För andra året i rad har vi fått utmärkelsen "Sveriges nöjdaste bolånekunder" i Svenskt Kvalitetsindex undersökning. Vid flytt av bundna bolån så kan din nuvarande bank ta ut ränteskillnadsersättning.

Christina Wahldén har skrivit ett tjugotal barn- och ungdomsböcker, ofta om svåra ämnen som till exempel våldtäkt, hedersvåld och självmordstankar. Nu ger hon ut en barnbok om en pojke som har cancer.

TEXT MARIA HAGSTRÖM FOTO KARL MELANDER

SVÅRA SAGOR

Barn är väldigt smarta, kompetenta och mycket vuxnare än vad vi ofta tror. Jag tycker att man kan berätta om väldigt svåra saker för barn, men det måste finnas nåt slags hopp, säger Christina Wahldén.

Det finns det i hennes nya barnbok *Du är modigast*, som utspelar sig på barnonkologen. Det var också där Christina Wahldéns egen son fick behandling för några år sedan. Boken handlar inte om sonen, men miljön är tagen från verkligheten – en verklighet som hon inte tycker skildras särskilt ofta trots att det är så många som drabbas. Nästan varje dag insjuknar ett barn i Sverige i cancer. Och runt dem finns syskon, föräldrar, släkt och klasskompisar.

– Det går ju bra i de allra flesta fallen, som för vår son, men det vet man inte alltid och den där ovissheten är jobbig. Förhoppningen är att det ska finnas en slags tröst i boken, inte att den ska vara jättehemska.

Boken handlar om Knut. Det är julafton och de flesta har fått åka hem från sjukhuset över helgen. Men inte Knut, han fick feber.

Men då dyker sjukhusclownen Professor Persson upp och Knut följer med honom på jakt efter clownens borttappade väska. Det blir ett äventyr som går genom sjukhusets kulvertar och till slut hamnar de på helikopterplattan.

– Boken skildrar det där skedet när man inte vet hur det ska bli och visar att det inte är farligt att vara ledsen. Och så att det kan vara så att kompiserna inte orkar finnas där, men att det då ofta finns nån annan.

Christina Wahldén tycker att det är bra om barn får läsa om det som kan vara jobbigt – för så är livet. Inte att de ska "skyddas" från det.

– Det sker förstås av en slags omsorg från föräldern, man vill inte att livet ska vara jobbigt för barnet. Men har ett barn en familj som funkar hyfsat bra tänker jag att det kan vara viktigt att känna till hur det kan vara för andra barn. Det ökar förståelsen och empatin. Och de barn som har det tufft hemma kan genom att läsa en bok förstå att de inte är ensamma om att ha det så, men också att det finns hjälp att få.

JAG KAN KÄNNA ATT VUXNA IBLAND ÄR DÅLIGA PÅ ATT TA UNGA MÄNNISKOR PÅ ALLVAR.

Däremot säger hon att en barnbok inte kan sluta hur svart som helst.

– Man ska ju inte skrämman slag på dem. Men om vi låter bli allt som är jobbigt då har barnen inga verktyg om nåt skulle hända i framtiden.

CHRISTINA WAHLDÉN HAR tidigare jobbat som kriminalreporter på Svenska Dagbladet och skrev, som hon säger: "om mycket elände". Det var när hon kände att tidningsartiklarna inte räckte till, att det fanns viktigt material som inte fick plats, som hon började skriva böcker. Första boken kom till efter att hon skrivit flera tidningsartiklar om några grova gruppvåldtäkter och kände att tjejerna inte fick en röst i tidningen. De mädde dåligt och orkade inte prata om vad som hade hänt. Pratade gjorde däremot killarna som sa att anklagelserna inte

stämde. I den fiktiva boken *Kort kjol* ville hon ge tjejerna en röst.

Den kom ut för 16 år sen, men än i dag är det hennes mest utlånade bok. Varje år lånas den runt 10 000 gånger. Den är fortfarande aktuell – inte mycket har hänt.

– Men det pratas mer om sexualbrott nu och det är ett gott tecken. Många drabbade skäms så otroligt mycket och det är viktigt att lyfta bort skammen och skulden från dem till dit där den hör hemma – hos förövarna. Det här är ju inte ett kvinno-problem, det är ett samhällsproblem. Man måste tala med killarna så klart.

Kort kjol används av vissa skolor i undervisningen, men förra hösten togs den bort från en skola i Värmland efter protester från några föräldrar som tyckte att den var för grov.

– De tyckte att boken var förskräcklig, och det är klart att den är förskräcklig – den handlar ju om våldtäkt. Hur mycket ska föräldrar kunna påverka undervisningen? Jag tänker också att när man säger att vi inte ska läsa om våldtäkt, vad skickar det för signaler till dem som utsätts, att det här ska vi inte prata om?

Christina Wahldén, som brukar föreläsa på högstadieskolor, upplever att eleverna är intresserade av stora ämnen, såsom livet och döden, etiska problem och vad som är rätt och fel.

– Men jag kan känna att vuxna ibland är dåliga på att ta unga människor på allvar. Min bild är att unga är öppna för att diskutera såna här frågor och då tycker jag att det är angeläget att göra det. Inget slutar att hända eller slutar att vara jobbigt för att vi inte pratar om det. ☹

CHRISTINA WAHLDÉN FÖDD: 1965 i Järfälla BOR: Uppsala GÖR: Författare. Har bland annat skrivit *Kort Kjöl* (1999), *Klaras hemlighet* (2004), *För bra för att dö* (2007), *Ingen du känner* (2012), *Villig* (2014). Har jobbat som journalist på Svenska Dagbladet. **AKTUELL:** Med ungdomsboken *Du är modigast*, illustrerad av Bettina Johansson.

FÄRGSTARK STADSVANDRING

Stockholms stadsmuseum storsatsar på stadsvandringar i år. Här finns allt från skattjakt för barn till "världens bästa litterära vandring". Även graffitivandringar – som under många år förbjöds av Kulturförvaltningen – finns på schemat. Vi åkte till Snösättra för att vandra i "Graffiti Area". TEXT OCH FOTO **DAVID BOGERIUS**

Mitt på den breda trottoaren utanför Pressbyrån i Rågsved står en bil parkerad. Den tillhör några unga killar som är och köper läsk.

Runt hörnet, vid ingången till tunnelbanan, står Tobias Barenthin Lindblad och samlar in biljetter till kvällens Graffitivandring i Snösåtra. Runt omkring honom har en ganska blandad grupp av människor samlats. Tjejer mellan 25 och 30 år är klart flest men det finns även en pojke i tioårsåldern med sin pappa och några medelålders män i shorts och märkeströjor.

– Nu väntar vi bara på Torvald, säger Tobias Barenthin Lindblad, men det visar sig ganska omgående att Torvald Olsson-Sundelin redan är där.

Programproducenten på Stockholms stadsmuseum, som arrangerar stadsvandringen, har hållit sig lite i bakgrunden.

– Det här är också Stockholm. Det är viktigt att komma ihåg så att vi inte bara stadsvandrar i Gamla stan och innerstan, säger Torvald Olsson-Sundelin.

Vi börjar gå mot Snösåtra, passerar Bjursåtragatan och ett par välfyllda fotbollsplaner. Det är alltid fler som vill spela under mästerskapsområr som denna. Även vuxna kickar boll i den ljumma sommarkvällen. Tobias Barenthin Lindblad försäkrar gruppen om att vandringen är klar i god tid till matchen mellan Island och England även om det är en bit att gå till Snösåtravägen och "Graffiti Area".

Tobias Barenthin Lindblad har föreläst om gatukonst, graffiti, stadsplanering och rätten till det offentliga rummet i 20 år. Han stannar till vid en av de första väggmålningarna:

– Rent grundläggande, vad ser ni här förutom färg? Finns det någon struktur och vad består den av? Som ni ser är det motsatsen till minimalistiskt, alla reglage är på max.

Gruppen enas om att det är bokstäver men att det är svårt att se vilka. Till slut är vi någor-

lunda överens om att det står "SEXXIE". Till målningen bredvid har vi fått upp farten och ser ganska snabbt att det står "NEWS", men det viktiga är enligt Tobias Barenthin Lindblad inte vad det står utan hur det står. Att det förmedlar en känsla eller en attityd och stil.

Trots att denna stadsvandring indirekt sker i Stockholms stads regi är det som pågår inte okontroversiellt. Stadsmuseets första graffitivandringar ägde rum 2006 men upphörde 2009 på order från Kulturförvaltningen. Enligt Tobias Barenthin Lindblad grundades beslutet på paragraf 9 i stadens

dåvarande klotterpolicy: "Staden ska inte medverka till eller stödja verksamheter eller evenemang som inte klart tar avstånd från klotter, olaglig graffiti och liknande skadegörelse. Staden ska inte heller medverka till verksamheter som på något sätt kan väcka intresse för och leda till klotter, olaglig graffiti eller liknande skadegörelse."

Torvald Olsson-Sundelin är glad att graffitivandringen nu är tillbaka på Stadsmuseets program.

– Det är en intressant vandring om ett ämne som väcker känslor hos människor. En del tycker att alla uttryck som berör detta kontroversiella ämne ska förbjudas, andra ser det som Urban Art, något som berikar staden och det offentliga rummet. Sen får vi se några fantastiska målningar. Enligt min lekmanmässiga bedömning så skulle en del kunna ha hängt på "det fina galleriet i stan" men nu finns de i ett slitet industriområde i södra Stockholm. Dessutom bara för en tid, det är verk som skapats här och nu, säger Torvald Olsson-Sundelin.

I och med att Stockholms Stadsmuseum är stängt för renovering till och med hösten

Guiden Tobias Barenthin Lindblad tyder bokstäverna i en av de första målningarna som möter stadsvandrarna i Snösättragränd.

"Irons" version av Ronald McDonald-lik clown i en snara är en av de mest uppmärksammade målningarna i Snösättra.

2017 görs i stället en stor satsning på årets stadsvandringar. Till och med september månad finns det en vandring om dagen på programmet. Arkitektur och stadsutveckling drar alltid mycket folk men även vandringar om öl, historia och mer udda ämnen som grodor och salamandrar är populära.

– Medeltidsmuseet är en del av Stads-museet och de har en vandring för barn i Gamla stan som är en sorts skattjakt. Den heter "Glömda drakar och skatter" och är så populär att den nästan alltid är slutsåld. Sen har vi förstås The Millennium Tour som har gått i åtta år nu. Den är på engelska och går i Lisbeth Salanders och Mikael Blomkvists fotspår på söder. Deltagarna får även veta en del om Stockholm och oss som bor här. Den drar en internationell publik från hela världen. Lonely Planet utsåg den för något år sen till världens bästa litterära vandring, säger Torvald Olsson-Sundelin.

Han menar att Stockholm är bäst i världen när det kommer till stadsvandringar.

– Jag kan inte säga att det är en evidens-baserad slutsats men jag tror att det är så. Jag har kollat Berlin, Paris, London och New

York och det finns inget annat stadsmuseum som gör så många stadsvandringar som vi.

GRAFFITIMÅLNINGARNA I SNÖSÄTRA speglar sig effektivt i stora vattenpölar på marken. En svart muskulös älg har lysande ögon och halssmycke med bokstäverna A.C.A.B. Mitt emot hänger McDonalds-clownen Ronald i en snara runt halsen. Målningarna skiljer sig rejält åt, många är typisk graffiti och associerar till filmer och serier medan andra påminner mer om traditionell konst. Den tioårige killen med graffitimotiv på t-shirten fotar ivrigt med sin mobilkamera.

Daniel "Soe" Rohlin var först med att måla graffiti i Snösättra. För två år sedan kontaktade han företagen i området och efter att en av markägarna donerat sin byggnad följde de andra efter. Daniel Rohlin bjöd sedan in andra graffitimålare som Sasha "Bane" Tomasevichaka, Hop Louie och Daniel "Huge" Fahlström. Äldst är Sibylla Nordström, 71, som bland annat gjort målningen "Dröm vidare". De som inte har bjudits in att måla på insidan av området har tillgång till baksidan och ett flertal öppna väggar.

Varje vår arrangeras "Spring remake" med bland annat DJ:s och Food Trucks. I maj i år kom tusentals personer till Snösättra för att se nya målningar växa fram på väggarna.

Torvald Olsson-Sundelin erkänner att han aldrig varit i Snösättra tidigare, trots att han brukar skryta med att han har varit överallt i stan.

– Det är ett bra exempel på varför stadsvandringar är viktiga. De gör det möjligt att lyfta fram miljöer, historier och fakta kopplat till platsmarkörer. Det är trevligt att gå runt i miljöer som man kanske inte känner till eller annars skulle besöka. Oavsett vad man tycker om graffiti så har deltagarna på den här vandringen en möjlighet att veta mer om fenomenet och uttryckets historia och samtidigt se och lära känna en mindre känd del av staden.

ENLIGT FLERA POLITIKER leder lagliga graffitiväggar till mer klotter och skadegörelse. Beslutet att slopa nolltoleransen mot graffiti får kritik från bland annat Moderaterna.

– Vi ser en slaphänt linje från den nya majoriteten. När vi har så många anmälningar om klotter bör vi återgå till att ha enskilda poliser för det här. Ett snyggt område är ett tryggt område, säger oppositionsborgarrådet Anna König Jerlmyr (M).

Trafikkontoret bekräftar uppgifterna om att anmälningarna har ökat, men att det till viss del beror på fler användare av Stockholms stads Tyck till-app. 2015 gjorde nästan 10 000 anmälningar via appen mot 4 000 anmälningar 2011.

Tobias Barenthin Lindblad tycker att inställningen är märklig:

– Det är lite lustigt med alla stockholmare som åker till Berlin och tycker att det är så häftigt och fint med alla gatumålningar, men här hemma anses det bara vara fult klotter som ska tvättas bort inom 24 timmar.

GRAFFITI AREA I SNÖSÄTRA

Ligger i Snösättra upplageområde, ett industriområde mellan Rågsveds centrum och sjön Magelungen. Blev 2014 en fristad för graffiti och gatukonst med fastighetsägarnas tillstånd. Marken ägs av Stockholms Stad som arrenderar ut marken. Det finns planer på att bygga bostäder men byggloven har överklagats.

Kommande datum för Graffiti i Snösättra-vandringen: 17, 19 och 20/8 (Kulturfestivalen) och 30/9. Pris 100 kr för vuxna. Mer info på stadsmuseet.stockholm.se.

BAKOM SCENERNA

Det har gått tio år sedan Veronica Maggio debutalbum släpptes och i augusti gör hon sin största egna spelning någonsin, på Stadion. Vi träffade henne i startgröparna inför turnésommaren – som inte startade som den skulle. Här är Veronica Maggio om sina nerver, om färger och sina olika liv. TEXT MARIA HAGSTRÖM FOTO HENRIC LINDSTEN

Den första gången vi träffas säger Veronica Maggio inte ett ord. Hon har talförbud. Hon håller upp tre fingrar – i tre dagar har hon varit tyst på grund av förkylningen som attackerat halsen. Sedan håller hon upp handen, som för att säga "vänta lite", och skyndar iväg till sin väska, hämtar ett par solglasögon med runda bågar av strass. Hon gör frågande tummen upp och sedan tummen ner, användas på plåtningen eller inte? Jag svarar med en tumme upp, som om hon också förlorat hörseln.

Vi lämnar rummet som ligger i den över hundra år gamla tegelmuren och kliver ut på läktaren. Där breder Stadion ut sig – världens äldsta aktiva olympiska arena – i mitten det gröna gräset omringat av röda löpbanor.

Det måste kännas mäktigt att spela här?

Veronica Maggio nickar och pekar mot den andra sidan, det är där scenen ska stå 13 augusti då hon ska göra sin största egna spelning någonsin.

Vad är det jobbigaste med att inte få prata?

Hon skriver ett meddelande på sin telefon: "Att inte kunna ställa några frågor! OCH att inte kunna prata med Bosse. Han löper amok utan ett strängt "nej" lite då och då tydligt..."

Hennes femåriga son Bosse, som lärt sig att läsa, får också meddelanden av sin mamma på telefonen. Det är viktigt att rösten får vila. Det är bara dagar kvar tills Veronica Maggios turné ska börja – sången måste fungera. Hon skriver att hon är orolig att spelningar kommer att behöva ställas in. Och så blir det, en spelning i Norge och en i Danmark.

Det gör att hon är ovanligt nervös när

ATT BO I STOCKHOLM

– Jag är från Uppsala och när vi åkte hit när jag var barn så gick man Drottninggatan upp och ner – det var Stockholm. Och Sveavägen var så stor. Jag hade väl det i bakhuvudet när jag flyttade hit, jag ville ju att det skulle vara större och Odenplan kändes som storstan.

Jag har bott på många adresser i Vasastan och på Södermalm, på grund av andrahandslägenheter, relationer, men också för att jag ofta får för mig att det skulle vara grymt att bo nån annanstans. Jag tycker nog att Söder är mysigast och nu har vi bott i samma lägenhet i snart två år faktiskt, på kullen nära Blecktornsparken. Det är som landet i stan.

det en och en halv vecka senare är dags för Bråvallafestivalen. Hon har inte kunnat sjunga när bandet har repat och hon har bara hunnit göra en spelning i Finland kvällen innan.

Klockan är över åtta på kvällen, det är mindre än två timmar kvar tills hon ska upp på scenen.

– Jag är alltid nervös i början av en turné, men den här gången är det värre än vanligt, säger hon.

Bandet har stängt in sig i logen för att förbereda sig och "torr-repa" utan instru-

IBLAND KAN JAG SLÅ PÅ MIG SJÄLV. DET ÄR PÅ GOTT OCH ONT, DET ÄR JU BRA OM SJÄLVKRITIKEN KAN TA EN FRAMÅT.

ment. De diskuterar hur många trumtakter det ska vara innan "Maggan" ska göra entré och börja sjunga första orden "Vem är jag..." i öppningslåten.

Åtta trumtakter.

De testar, ljudar i stället för instrumenten. Veronica sjunger samtidigt som hon gör i ordning honungsvatten.

– Jag är så rädd. Kan inte mina ben sluta skaka, säger hon och undrar i sista stund om hon har rätt kläder och tittar ner på den knallgröna tröjan, knähöga strumporna i samma färg och den vita kjolen.

Hon fönar snabbt hårtopparna utåt, eyelineren förstärks och sedan är det dags. Bakom sceningången ställer sig bandet i en ring och ger ifrån sig ett pepp-rop. Veronica säger igen att hon är livrädd, samtidigt börjar publiken ropa: Maggio! Maggio! Maggio!

Bandet går ut på scenen. Åtta trumtakter. Och sen kan ingen se att benen skakade nyss.

– **DET VAR LITE** panikartat, säger Veronica Maggio när hon är tillbaka i Stockholm. Och ibland har man otur, jag hade hemskt ljud i öronen på Bråvalla, så jag upplevde det som att vi gjorde ett dåligt gigg. Men de som var där ute sa att det lät fint.

Hur lät det i dina öron?

– Det finns ingen likhet med det som når ut, över huvud taget. Men man kan aldrig ha utljudet i öronen, det är för stort. Det måste vara lite torrare för att man ska kunna orientera sig i det. Men den här gången

var det jättemycket bas och min röst hördes inte i min lyssning, trummorna lät som papptrummor och jag hörde anslaget från pianot men inte tonen. Jag kunde inte riktigt avgöra vilken tonart det var.

Det hade alltså kunnat låta falskt och dåligt?

– Ja, och då blir man väldigt självmedveten. Men samtidigt kände jag att nu är vi här, det här händer nu och jag har laddat och önskat så mycket att det ska gå bra. Men det är lite Tjuren Ferdinand-känsla, att man är matador och vill fåktas men man har inga bra förutsättningar. Jag är

ändå glad, publiken var fin.

När du sa att du var rädd innan, vad gick igenom ditt huvud då?

– En rädsla för det som faktiskt hände med ljudet, men också att inte rätt känsla ska infinna sig, att jag blir handikappad istället för peppad av den där nerven. Att nåt ska gå fel bara. Det är en konstig urtidsinstinkt som säger: spring härifrån! Men den känslan är inte logisk, jag kommer ju inte att dö där uppe.

Trots nerven, eller kanske tack vare den, beskrevs spelningen i recensioner med ord som "gåshudsframkallande", "impone- rande" och "festivaleufori".

Har du gjort dåliga spelningar?

– Jag har gjort risiga spelningar, speciellt i början. Då var jag osäker och kunde inte riktigt ta plats på scenen. Hade kanske inte heller förmågan att översätta en skiva till ett live-format. Det krävs erfarenhet för att göra nåt bra, säger hon samtidigt som hon stoppar en hopvikt servett under ena bordsbenet så att cafébordet ska sluta gunga.

– Ibland kan jag slå på mig själv. Det är på gott och ont, det är ju bra om självkritiken kan ta en framåt och jag brukar ändå vara rätt bra på att se framåt och att ta lärdom.

Och snart blir det en superspelning på Stadion?

– Det ska fan bli det! Stadion känns så stor och mäktig, men det är ändå fint, bedagat och gammalt. Det känns inte så arenigt, det känns helt rätt. ▶

DET HAR GÅTT tio år sen Veronica Maggio stod på en scen på Stadion och sjöng debutsingeln "Dumpa mig" och "glömde halva versen". Den gången gästade hon nationaldagsfirandet, nu – efter fem skivor, flera grammisar och rockbjörnar – fyller hon själv Stadion och bjuder in egna (hemliga) gästartister.

Hur har du förändrats som artist under de här tio åren?

– I början hade jag ingen rutin kring att skriva låtar, ibland satt jag på nåt café och bara skrev långa texter som jag inte visste om de var låtar eller noveller, det var väldigt slumpartat. Runt den första och andra skivan var det fortfarande väldigt rörigt för mig. Jag minns också att när det kom till själva produktionen så satt jag alltid bredvid Oskar (Linnros, som producerade

andra skivan och var hennes dåvarande pojkvän, reds anm) när han proddade grejer. Jag var med hela tiden men vågade inte säga så mycket, var väldigt försiktig. Men jag lärde mig otroligt mycket. Vi satt där 14 timmar om dygnet och spelade in.

Hon säger att hon har förändrats mycket och att hon långsamt har erövrat sitt eget utrymme på alla nivåer, som producent, livartist och låtskrivare. Men samtidigt hittade hon häromdagen en bunt papper som fick henne att inse att det finns vissa saker som inte har förändrats.

Hon skulle rensa ut hemma och fann en pappershöj som hon först trodde var skräp, men som visade sig vara noveller och dikter som hon skrev som 16-åring. Sådant som hon inte läst sen dess.

– En del var melodramatiska och prentiösa. Deppiga, men det var väl då man skrev. De var lite extra högtravande. Det hör ungdomen till, alla 16 åringar är väl existentiella och vilsna och tar i från tårna när de skriver poesi.

Men bland papperna hittade hon också en bunt som liknar det hon skriver i dag.

– Jag blev lite chockad. En del av texten hade precis samma ord, bilder och scener som jag har använt senare i mina låtar. Jag kände nästan lite: men gud har jag inte kommit längre än så här! Men jag ville tydligen få de här sakerna sagda.

Till exempel fanns det en scen där hon går omkring i någons kvarter, tänker ut en dialog som de ska ha, tittar upp och ser att det var tänt i hallen – nästan ordagrant

NÄR JAG LÄSTE DET KÄNDE JAG ATT JAG ALLTID HAFT SAMMA TILLTAL, SAMMA STIL NÄR DET KOMMER TILL ATT SKRIVA.

det hon nästan 14 år senare skrev i låten "Satan i gatan".

– När jag läste det kände jag att jag alltid haft samma tilltal, samma stil när det kommer till att skriva. Det kändes inte så förändrat. Men då var det bara en text, i dag kommer texten och melodin samtidigt.

Veronica Maggio har skrivit så länge hon kan minnas. Redan som barn skrev hon mycket, och hon gjorde små radioprogram och pratade, lät och sjöng från morgon till kväll.

– Jag var ett energiskt barn som ibland gick min familj på nerverna. De kunde skrika mitt förnamn och efternamn i kör för att jag skulle bli tyst, säger hon och skrattar.

Hon lyssnade också mycket på musik. Hennes föräldrar hade stora musiksamlingar. Bland mammas musik hittade hon allt från Nina Simone till Cornelis Vreeswijk.

– Hos pappa fanns det extremt mycket ►

FRAMTIDSDRÖMMAR

– Jag har alltid velat prova att skriva ett filmmanus och att testa att skådespela, men har aldrig vågat. Jag har ju ingen utbildning eller så, jag tycker bara att det verkar så kul. Att ha en filmroll skulle vara fantastiskt. Och så skulle jag vilja hinna vara med i ett band innan jag dör. Det skulle vara mäktigt.”

**MÅSTE MAN BESTÄMMA SIG FÖR
VILKEN ROLL MAN SKA HA: SKA
MAN VARA HET, SKA MAN INTE VARA
DET, TROR MAN ATT MAN ÄR DET
FAST MAN INTE ÄR DET LÄNGRE?**

kassettband och skivor. Han hade nästan uteslutande italiensk musik från fyrtio-femtio- sextio och sjuttiotalen, så jag plöjde igenom hela den italienska musikhistorien.

Hon tillbringade också mycket tid i Italien. Ibland i Venedig där hennes pappas släkt bor. Och varje sommar, så fort skolan slutade, bilade de ner, ofta till liguriska kusten. När Veronica var tio-elva år bodde hon och hennes mamma en tid i Gavorrano i Toscana. I en "jättefin lägenhet insprängd i en liten gammal by där alla hus satt ihop och nästan låg på varandra". Lägenheten lutade – när hon släppte en boll i ena hörnet rullade den ända till köket. De bodde på en kulle och hade "världens finaste utsikt" över Toscanalandskapet från de gardinlösa fönstren.

Hon blev medlem i den lokala sång- och danstruppen, som uppträdde på bytorget. Skolan kommer hon ihåg som annorlunda.

– Vi hade både franska och engelska i skolan. Och det var väldigt strikt. Det fanns skamvrå, som jag tack och lov aldrig behövde sitta i.

Efter ett år flyttade de tillbaka till Sverige och smugglade med sig hunden som de hade skaffat, gömde den i en sovsäck i bilen.

Ett annat minne från barndomen är när hon brukade följa med till anstalten Vångdalen, där hennes mamma jobbade som sjuksköterska.

– De var inte så tungt kriminellt belastade där, många hade hållit på med droger och sånt. Jag var där rätt mycket under en period, följde med mamma till jobbet, jag tror inte hon hade något annat val. Det fanns en intern som mamma anförtrorde mig åt. Han var väldigt snäll, hade egna barn som han saknade. Jag fick följa med honom, åka traktor, tvätta bilar och besöka BRIO-fabriken som fanns där. De byggde leksaker och jag kommer ihåg att vi gjorde en tax och en anka som jag fick ta med mig hem. Alltså, jag hade kul där! Det var mycket roligare än på dagis. Jag tyckte att det verkade vara ett trevligt fängelse, men jag var så liten.

I VÅRAS KOM Veronicas Maggios senaste skiva *Den första är alltid gratis*. När hon på tidigare skivor ofta återvänt till det förflutna i sina låtar, så har hon stannat mer i nuet på den nya skivan. Skrivit om livet i dag, inte livet i går. Men hon sjunger att hon fastnat i en tid som är förbi, att hon

varken är vuxen eller fri, också: "vill tro att alla inte måste växa upp".

– Den där grejen har väl blivit värre än nånsin på den här skivan. Jag känner så i förhållande till vad man har för förväntningar och krav på sig. Jag har tänkt på att det i samband med releasen av den här skivan, så har det i nästan varje intervju eller artikel skrivits om att jag åldras, att man åldras. Kanske för att flera låtar handlar om "att växa upp", men jag inbillar mig att de hade skrivit så ändå. Jag upplever att det bottnar i att jag är kvinna och inte man. Som om det viktigaste vi har att ta ställning till är vår ålder och hur vi ser ut. Det måste etableras först liksom, säger hon och fortsätter:

– Vad är det med den grejen och kvinnor?

Har det att göra med att vi måste definiera oss inför det manliga släktet? Måste man bestämma sig för vilken roll man ska ha: ska man vara het, ska man inte vara det, tror man att man är det fast man inte är det längre? Det är som att kvinnor som inte "förstår" att de blivit äldre blir clownen på något sätt, medan män kan ägna sig åt Keith Richard-grejen. Män kan ha cowboy-boots och linne tamejfan tills de dör.

Hon har känt en stress över att på något sätt behöva välja en väg, en roll, välja något, men säger att hon kanske inte vill det.

Hennes förebilder är kvinnor som själva har valt vad de vill göra, som står för det och kör på det hela vägen.

– Men jag misstänker att de får betala

ett pris för det. Juliette Lewis till exempel, hon känns ju befriad från ålder på något sätt. Och Debbie Harry, hon har alltid gjort sin grej. Eva Dahlgren känns också som en kvinna som har gjort det hon själv har velat.

Den första är alltid gratis beskriver hon som den ärligaste skivan hittills.

– Jag har haft en förmåga att klä in saker, jag har varit mån om vad folk ska tycka. Den här gången kände jag att även om det ibland framgår vad som rör sig i mitt huvud, så bjuder jag på det. Det känns både läskigt och kul.

Vilken är den läskigaste låten?

– Balladerna tenderar att bli mest avslöjande, så det är väl "Förlorad för alltid" och "Gjord av sten". Jag känner ungefär som

ATT VI IBLAND MÅSTE SÄTTA PÅ OSS EN MASK OCH GÅ TILL JOBBET. MEN DET BLIR EXTRA MYCKET SÅ NÄR MAN MÅSTE VARA NÅN INFÖR VÄLDIGT MÅNGA ANDRA OCH BLI TITTAD PÅ.

jag sjunger, att jag ibland är fast i mina mönster och kan jag tvivla på om jag kan förändra det jag vill förändra.

Vad är det för mönster du vill förändra?

– Att jag ofta vill vidare, göra något nytt och skaka om mitt liv. Det är ju "fine" när man bara är själv men när man blandar in andra människor så påverkar man ju dem också. Jag försöker bli mer måttfull, få mer balans.

På skivan har hon samarbetat med bland annat Salem Al Fakir och Markus Kronegård. Klas Gullbrand, hennes pojkvän, har producerat delar av skivan. Och Povel Olsson "proddade" de låtar som hon skrivit tillsammans med Malin Dahlström och Gustaf Karlöf från Niki & The Dove.

– Jag gjorde flera låtar med Malin och Gustaf. Alltså, de är så himla fina och vi hade så fruktansvärt kul. Vi hyrde studios

lite här och där, satt många sena kvällar. I en studio gick det att ändra ljuset med en liten fjärrkontroll och Malin gjorde en ljusshow medan vi spelade och improvisationssjög. Så blev "Storma tills vi dör" till.

Hon hade precis varit i Berlin med sina vänner och låten handlar till stor del om den helgen. Det var där låttiteln kom till, när en av vännerna sa: "ska vi hålla på så här, storma tills vi dör".

– Vilket skönt uttryck kände jag och skrev ner det. Och mitt i natten kom vi också på att vi skulle tatuera in Storma tills vi dör, säger hon och visar en tatuering på vänsterarmen.

– Vi gjorde aldrig det, men alla tatuerade sig dagen efter, såna tontar! säger hon och skrattar.

På hennes arm står det i stället "Bosse".

– Det blev den här, tack och lov! Det här kan jag stå för när som helst.

PÅ SINA SKIVOR brukar hon hitta ord som återkommer flera gånger. På förra skivan var det "regn" och "parkering".

– Parkeringen är någon slags symbol för att jag stod i ett konstigt väntrum i mitt liv. Jag visste inte åt vilket håll jag skulle åka. Och det fanns något slags regnmoln som följde efter mig vart jag än gick under den perioden. Det var mycket som var ljusst också, men jag var van vid att det bara var ljusst. Jag kände att jag stod stilla och inte visste var jag skulle och att jag försökte vänta ut regnet. Det var i samband med en separation och mitt varannan-vecka-liv med Bosse började. Det kändes lite dystert på sina håll.

Vilka ord är det som dyker upp upprepade gånger på den senaste skivan?

– Svart, vitt och färg. Jag får för mig att det har att göra med att försöka se saker tydligt för vad de är. Färger har för mig att göra med kategorier, det är så jag organiserar saker och ting i mitt huvud. Till exempel är låtar ofta färger för mig. Jag kan tycka att det är jobbigt om jag inser att vi nästan bara har orangea låtar på en skiva: "vi måste ha en blå låt!"

Vad är en orange låt?

– "Jag lovar" är orange. Jag vet inte varför, men den är det.

Vilken färg skulle du beskriva ditt liv med just nu?

– Det här blåa har ju dykt upp överallt, som att jag färgade håret blått. Jag skulle

egentligen inte säga att mitt liv har en färg, men om jag tvingas säga en så är det blått.

Du har någon gång sagt att du lever många olika liv, vad är det för olika liv du pratar om?

– Det känns som att det är väldigt mycket som händer parallellt. I vissa perioder kan det ha varit så att det har gått jättebra för mig karriärsmässigt, men samtidigt avslutar jag ett jättejobbigt samtal och har bara velat lägga mig ner på golvet och gråta. Men så har jag det andra parallella livet att vara tacksam för och där jag ska leverera. Så är det väl för alla människor såklart, att vi ibland måste sätta på oss en mask och gå till jobbet. Men det blir extra mycket så när man måste vara nån inför väldigt många andra och bli tittad på.

Under vissa perioder har hon känt sig iakttagen i olika roller: mamma, vän, flickvän, artist. Hon säger att det då blir så påtagligt för henne att hon byter "karaktär".

– Man får också ett annat förhållnings-sätt till sin egen prestation när den alltid blir recenserad. Och jag känner ett ansvar mot alla som kommer till en spelning och som visar en massa kärlek, jag vill så gärna ge dem nånting. Det skulle inte kännas bra att gå ut och vara på låtsats, jag vill ju vara där på riktigt. Känna vad jag sjunger. Inte bara spela en roll. Då måste man lära sig att lämna resten av sitt liv för en stund och bara göra det där. Det kan ju också upplevas konstigt för den som jag avslutade det jobbiga samtalet med, att jag sen går upp på en scen. Vem var jag när vi la på?

– Jag är väldigt glad över att hålla på med musik och att vara där jag är, men det blev en konflikt i mig under några år att jag inte riktigt visste vem jag var.

Det är som hon sjunger i öppningslåten på scenen: "Vem är jag? Inget svar. Men du visste, vem jag var. Alltid glad, men du visste", efter åtta trumtakter. 🎵

VERONICA MAGGIO

FÖDD: 15 mars 1981 i Uppsala.

BOR: På Södermalm.

GÖR: Sångerska och låtskrivare.

AKTUELLT: Spelar på Stockholms stadion 13 augusti.

ALBUM: *Vatten och bröd* (2006), *Och vinnaren är...* (2008), *Satan i gatan* (2011), *Handen i fickan fast jag bryr mig* (2013), *Den första är alltid gratis* (2016).

ETT SLAG FÖR I

Stockholm har precis fått tre nya cricketplaner – en på Gärdet och två i Skarpnäck. Och klubbarna i stan blir fler och fler. En av de största är Stockholms Akademiska Cricketsällskap där det finns det 14 olika nationaliteter representerade. De tar sig också an spelsugna flyktingar. TEXT GERD ERIKSSON FOTO JONAS ERIKSSON

R INTEGRATION

Det är toppmöte på Järvafältet i cricketens elitserie mellan "Stockholms Akademiska Cricketsällskap" och "Alby Cricket och Kulturförening". SACS i ljusblå tröjor är innelag och slagmännen tar på sig hjälm, susp, benskydd, handskar, knäskydd, stretchar lite och greppar sedan var sitt slagträ och kliver ut på pitchen.

– Slagträet är av stavlimmat pilträ. Jag köper mitt från England eftersom det har varit svårt att få tag i cricketutrustning här. Men nu finns det visst en butik i Solna som säljer, säger Shahzeb Choudhry.

Han är lagkapten i SACS och har spelat cricket sedan han var barn, först i Pakistan, sedan i England och nu i Sverige.

Anthony Harris, som är ålderman i laget med sina 61 år, säger att slagträet har en sweet spot – träffar man där vet man att det blir ett slag som ger en skön känsla ända upp i axeln. Anthony Harris kommer ursprungligen från Barbados och har spelat cricket i Stockholm sedan 1979.

Till sin stora glädje har han sett hur

KLUBBEN VILL TA ETT SAMHÄLLS-ANSVAR, DET ÄR EN FRÅGA OM INTEGRATION OCH OM ATT DE SOM KOMMER HIT SKA HA NÅT VETTIGT ATT GÖRA. I SLUTÄNDAN BLIR DET OCKSÅ FLER SPELARE TILL SPORTEN. **Samuel Carey**

intresset för sporten ökat.

– Förr fanns det kanske fem eller sex lag i hela Sverige. Nu finns det över 20 lag bara i Stockholm. Jag gillar cricket för att det är ett ärligt och sportsligt spel.

En anledning till att klubbarna blivit fler är invandrare och flyktingar.

I SACS kommer spelarna från Sydafrika, England, Irland, Nya Zeeland, Australien, Sri Lanka, Pakistan, Bangladesh, Sverige, Finland och Afghanistan, för att nämna några av de 14 nationaliteter som finns representerade i laget. Och det är afghanerna som står för den stora tillströmningen på senare tid.

SACS dörrar står öppna för alla som vill

spela cricket, de har tre herrlag, ett damlag och ett ungdomslag. På måndagar är det träning för nyanlända, det är främst ensamkommande pojkar från Afghanistan.

– Vi hämtar dem på flyktingförläggningen och åker tillsammans till träningen på vår hemmaplan på Järvafältet. Vi försöker få med tjejer och kvinnor också. Klubben vill ta ett samhällsansvar, det är en fråga om integration och om att de som kommer hit ska ha nåt vettigt att göra. I slutändan blir det också fler spelare till sporten, säger Samuel Carey från Nya Zeeland som är en av tränarna på måndagar.

Anthony Harris är 61 år och spelar fortfarande. Asim Bukhari står näst på tur att komma in som slagman.

Shahzeb Choudhry är lagkapten i SACS.

EN MATCH i cricket kan ta upp till fem dagar, men i Sverige spelas en form av cricket som tar mellan 2,5 och tre timmar. Den här

lördagseftermiddagen har spelarna med sig både muffins, ostbågar och frukt att äta under spelets gång.

Trots att det är match är det en vänlig samtalsstund mellan lagen. De har mötts tidigare och några av dem är engagerade i det svenska landslaget som ska spela EM i sommar i Stockholm.

Det är första gången ett mästerskap i cricket spelas i Sverige.

– Det är nästan överkligt att det ska hållas här. Likaså att vi fått en plan på Gärdet där vissa av matcherna ska spelas. Det är som att få komma in i finrummet, säger Marcus Bringzén på Svenska Cricketförbundet. Han var med och bildade SACS för 21 år.

Det är Shahzeb Choudhry, lagkapten i SACS, som bestämmer i vilken ordning spelarna i laget ska slå och kasta. Annars hjälps spelarna i hemmalaget åt med det mesta. Att sätta upp koner runt banan, att skriva protokoll under matchen, att packa ihop utrustning och att koka kaffe eller te uppe i materialförrådet.

Spelarna som inte är inne på banan hejar och skriker på de sina. När en slagman lyckas få i väg en boll som är svår att ta för

Kastaren försöker bränna ut slagmannen genom att träffa grinden bakom honom.

SÅ TAR INNELAGET POÄNG

- Om bollen passerar spelplanens gräns utan att träffa marken är det sex poäng
- Om bollen passerar spelplanens gräns efter att ha träffat marken är det fyra poäng.
- Om slagmännen hinner springa mellan grindarna blir det en poäng.

utelaget skriker de "shabash". Det betyder "bra gjort" på urdu. Ibland hamnar bollen i det höga gräset utanför planen, då får utelagets spelare leta tålmodigt. Bollen är stenhård och består av tagel, kork och läder. Barn som tränar cricket får slå på tejpade tennisbollar.

Shami Khalil är 12 år och supporter till Alby-laget. Han sitter bredvid planen och följer noga varje slag. Självs spelar han både fotboll och cricket och säger att för några år sedan sedan vara det nästan ingen av hans kompisar som visste vad cricket var, nu vet alla i Alby det.

STOCKHOLMS AKADEMISKA CRICKETSÄLLSKAP startades av ett gäng studenter för över 20 år sedan. Och det finns en viss övervikt av ingenjörer i laget som kommit hit för att forska eller doktorera. Men där finns också en rörmokare från Australien och en jurist från Nya Zeeland. Enda kravet för att få spela i SACS är att man ska vara trevlig och glad och vilja spela cricket.

På tavlan med poängställning sitter ett stort klistermärke med en svensk flagga där det står "EAT, SLEEP, PLAY CRICKET".

Förra året blev cricketförbundet en del av Riksidrottsförbundet. Och i sommar mellan 17 och 20 augusti står alltså Stockholm värd för cricket-EM för div 2-lag. Det är gratis inträde till alla matcher. 📍

En av Alby-lagets spelare letar efter den lilla bollen i det höga gräset utanför planen.

Shamil Khalil hoppas bli lika bra i cricket som sin farbror som är med i landslaget.

Slagmannen ska springa mellan grindarna så många gånger som möjligt efter att ha slagit bollen. Hinner han inte fram bränner utelagets spelare honom.

CRICKET: SÅ FUNKAR DET

Cricket spelas på en stor gräsplan med en 20 meter lång cricketplan – pitch – i mitten. I vardera ände av cricketplanen står grindar som slagmännen ställer sig framför för att försvara.

En av slagmännen är vänd mot utelagets kastare, redo att slå bollen. Den andra slagmannen ska springa mellan grindarna.

Utelagets spelare är placerade runt om på den stora gräsplanen för att kunna bränna slagmannen. När en slagman blivit bränd får nästa chansen. Och så fortsätter det tills alla blivit brända. Sedan blir innelaget utelag.

OLIKA SÄTT ATT BRÄNNA UT EN SLAGMAN

- Att kasta bollen så att den träffar grinden bakom slagmannen (Bowled).
- Att fånga lyra utan att bollen har studsat (Caught).
- Att bollen träffar slagmannens ben i stället för slagträet (Leg before Wicket).
- Att slagmännen inte hinner fram till grinden innan den träffats av en boll (Run Out).
- Att slagmannen missar bollen så att grindvakten kan fånga den och slå ner grinden (Stumped).

FÖLJ OSS PÅ SOCIAL- REALISTISKA MEDIER.

Upptäck Stockholm utan filter @situationsthlm

SITUATION
S T H L M

När Pia Sjögren sålde Situation Sthlm hade hon nummer 17 på sin försäljarlegitimation. En dag somnade hon med en tallrik droger på magen och väcktes av polisen, vilket troligen räddade hennes liv. Hon kom till ett behandlingshem, blev drogfri och erbjöds arbete där. I tolv år har hon nu arbetat med att ge andra livet tillbaka. Som hon själv fick.

TEXT **ULF STOLT** FOTO **MARTINA HOLMBERG**

TILLBAKA MED LIVET

Pia Sjögren står, på gatstenen när, exakt där hon brukade stå under ett antal år och sälja Situation Sthlm i slutet av nittioalet och början av 2000-talet.

Det kunde också hända att hon stod och sålde tidningen vid Odenplan – på den tiden låg Situation Sthlms redaktion på Roslagsgatan 48, senare flyttade den några kvarter närmare Odengatan till Döbelnsgatan 52.

– Man köpte några tidningar då och smet upp till Odenplan och sålde dem, det var ju inte så välordnat på den tiden. Även om jag

levde i utanförskap så fanns det ju en sorts struktur i det livet i och med att jag hade tidningen. Rutiner. Det var viktigt. Man måste passa en tid för att köpa tidningarna, det var lite som ett jobb. På nåt vis blev man en del av nånting trots allt.

Hur fick du reda på att det gick att sälja tidningen?

– Det gick väl lite från mun till mun, så måste det varit från början. Men jag minns inte exakt. Det är ju först från 2004 jag minns saker och ting. Nån poet (Bodil Malmsten, reds. anm.) sa "en månad går

fortare nu än ett hjärtslag". Fint sagt. Åren innan dess bara blir till dimma liksom, fragment av minnen.

Att minnet framstår som klarare just från 2004 har sin förklaring i att det var då Pia Sjögren fick den behandling mot sitt missbruk som fäste på henne och fungerade, hon blev drogfri och har så varit sedan dess. Och arbetat på behandlingshemmet Korpberget, på Svanö i Ångermanland. Men vi ska återkomma till det lite längre fram i texten.

Anledningen till att Pia Sjögren och jag träffas just i dag är dels att Pia Sjögren har

MITT LIV ÄR GANSKA BEGRÄNSAT – JAG KAN INTE LYFTA TUNGT, INTE BÖJA MIG NER. Pia Sjögren

den sympatiska vanan att komma förbi redaktionen och hälsa på de flesta gånger hon är nere i Stockholm för att hjälpa sin mamma Ann-Marie, 90 år och i dag helt

blind. Pia är enda barnet och är "på väg neråt hit snart", hon har stått i bostadskö i Stockholm i nio år.

– Jag känner att jag skulle behöva vara närmre. Jag jobbar halvtid uppe på Korpberget nu, jag blev pensionär på halvtid, fick ju en svår lungsjukdom, som heter PAH, för några år sen. Mitt liv är ganska begränsat – jag kan inte lyfta tungt, inte böja mig ner.

– Det är jobbigt, mycket oro. Det enda mamma gör är att lyssna på ljudböcker nu när hon inte längre kan läsa själv, vi ska till

bibblan sen i dag. Hon älskar berättelser från omvärlden, Indien och Afghanistan exempelvis, och hon läser en del historiska böcker men också deckare. Men det måste vara bra deckare.

Vad läser du just nu?

– Jag har faktiskt haft en period nu när jag inte läst. Men just nu läser jag Bodil Malmstens *Så gör jag*. Underbar.

Den andra anledningen till att vi står just här på Karlaplan och pratar är att journalisten och dokumentärfilmaren Tom Alandh, som mellan åren 2001 och 2011 gjort tre

filmer om Pia som visats i SVT, fortsätter att filma henne för att samla material till en fjärde film.

Första gången Tom Alandh träffade Pia Sjögren var just här på Karlaplan. Han och hans team står nu tre meter bort från oss med tekniken påslagen.

JAG HAR KÄNT Pia Sjögren sedan hon började sälja tidningen. Vi har haft kontakt och stött på varandra då och då genom åren efter att hon flyttade från Stockholm – i samband med filmandet eller visningarna av Tom Alandhs filmer om henne, på konferenser om beroendevård och narkotikapolitik, när hon kommit förbi redaktionen för att hälsa på mig eller någon av säljarna.

Hon hann före mig att ta körkort, jag minns hur glad hon var när hon ringde och sa att hon grejat teori och uppkörning.

Pia Sjögren hamnade på behandlingshemmet Korpberget på Svanö i Ångermanland på våren 2004. Sommaren i Stockholm året innan var tuff. Hon blev tagen av polisen när hon sålde droger i Tessinparken och hölls

MEN JAG MÅSTE JU TÄNKA ATT "FAN VAD MYCKET DET FINNS KVAR ATT GÖRA". DET ÄR DET DÄR POSITIVA PÅSLAGET IGEN.

Pia Sjögren

över natten men släpptes. Tillvaron snurrade på i samma bana några månader till, hon beskriver den tiden som att "hon var så slut, så färdig". Hon hade ett boende på Bostället då och sålde droger på dagarna och satt och packade heroinkapslar på nätterna.

– Jag slocknade på sängen på Bostället med heroinet på en tallrik på magen och dörren öppen. Personalen ringde polisen, jag vaknade upp av att det står en polis och väcker mig.

Då döms hon till tio månaders fängelse "och det räddar livet på mig", som hon

säger. Det är som en del av det fängelsestraffet hon ser till att komma till först en drogfri avdelning på en anstalt, sedan få avtjäna sista tiden på behandlingshem.

Om Pia Sjögren räknar in de fem LVM (Lagen om vård av missbrukare, red. anm.) hon omfattats av, så hade hon enligt egen utsago varit på "kanske sju-åtta behandlingshem innan". Men den här gången hade hon inga försvar kvar, hon var helt färdig med drogerna.

Hade de tidigare behandlingarna någon inverkan på att det funkade nu, betydde de erfarenheterna nåt?

– Absolut. Jag kunde ju nåt. Jag fick chansen igen att känna hur det var att vara drogfri.

Hur var det?

– Jo... problemet är ju att jag hade så mycket att lära. Man kan ju säga att 30 år bara är borta, liksom. Jag är inte bitter över de här åren som gått, det är jag inte, för det har ju gett mig vansinnigt mycket – man är lite ödmjuk inför livet. Och jag har ju lärt mig mycket också av de här missbrukaråren.

– Men jag blir ju ledsen om jag till exempel

Tom Alandh och Pia Sjögren träffades första gången här på Karlaplan. Nu spelar de in material till en fjärde film om Pia.

BEROENDESJUKDOM ÄR DET MEST STRESSFRAMKALLANDE SOM FINNS, DET LIVET. DET ÄR SOM ATT LIGGA I KRIG ATT LEVA SOM MISSBRUKARE. Pia Sjögren

ser nån komma med barnvagn, eller om nån ska in på universitetet, jag blir nästan ledsen när jag pratar om det nu. Men jag måste ju tänka att "fan vad mycket det finns kvar att göra". Det är det där positiva påslaget igen.

Var tror du det kommer från?

– Mamma är sån, mormor är sån, vi är tappra soldater, liksom. Mormor slet och jobbade, knegade. Mamma också, som ju hade krav på sig att bli nåt. Och de där kraven gjorde jag ju sen om till mina krav på mig, så att säga. Min chef säger fortfarande

åt mig att sluta be om ursäkt när jag är sjuk. Jag gör fortfarande det. Jag måste ha nåt duktighetskomplex eller nåt.

När Pia Sjögren blev drogfri tänkte hon att "nu är drogerna borta, nu kan och vet jag allting". Men hon fick snabbt lära sig att ta sig framåt via att lyssna på andra och ta råd av dem, vilket inte alltid var enkelt.

– Att träna bort skammen var en stor grej. Det handlar ju mycket att gå emot rädslor – det låter banalt men det är vad det handlar om. Att gå till chefen och säga saker, att våga, att inte känna att man hela tiden är underlägsen utan man kan ha en rak kommunikation. De sa ofta till mig i början: "Kom inte underifrån."

Vad de menade, berättar hon, var att hon

inte skulle ursäkt sig hela tiden.

– Det är ju så med missbruk att man alltid vill ligga på topp, så då petar man i sig droger för att undvika dalarna. Men livet är ju en pendlande rörelse med förälskelse, skratt och glädje, men också sorg och död, smärta och sjukdomar. Man måste lära sig hantera livet på livets villkor.

Vad är din titel i dag?

– Jag brukar ju säga behandlingsassistent. Men min chef tycker att jag ska säga att jag är alkohol- och drogterapeut. Jag har en tre-årig utbildning och har arbetat mer än tio år branschen.

Pia Sjögren var på Täby gymnasium och talade några veckor tidigare, och hon brukar tala på utbildningen för blivande behandlingsassistenter.

– Jag talar om mig och mitt, har ju en massa rutin på saker – anhöriga, jobbat med Kriminalvården i olika program. Är det ungdomar brukar jag prata ganska mycket om det här att missbruk finns i många familjer, att det är synd att man inte pratar om det.

– Beroendesjukdom är det mest stressframkallande som finns, det livet. Det är som att ligga i krig att leva som missbrukare. Så det handlar därför mycket om att akta sig för stress när man blir drogfri, det är en riktig trigger. Jag har fått lära mig det, träna på det, jag är väldigt stresskänslig.

Hon beskriver sitt jobb som en belöning, berättar om känslan av – och möjligheten att – "ge människor livet tillbaka igen". Några dagar efter vårt möte ska hon på ett årligt konvent där hon träffar andra drogfria och nyktra människor.

– Det är en så mäktig känsla att uppleva alla de här drogfria människorna. Jag minns själv när jag kom till Mariahissen och träffade människor jag inte visste var drogfria. För när man ska ta sig in i samhället igen känns det jobbigt och skitsvårt. Man är ett ufo. Då kan man gå på ett möte och där sitter 30 andra ufon som vet precis vad man pratar om.

– Enligt forskningen vet man inte exakt vad det är som gör folk drogfria för det är så många olika saker. Med mig blev det AA. Andra får barn. Eller substitutionsbehandling, eller nåt annat.

Vi rundar av vårt samtal. Pia Sjögren och Tom Alandh ska vidare, komplettera några bilder och äta lunch på vägen. Sedan ska Pia Sjögren tillbaka med livet upp till arbetet på Korpberget igen. 📍

GRAVERANDE DET

Askwalls Gravyr har funnits i Stockholm sedan trettioalet. Det är tredje generationen som driver det i dag och de graverar allt från Rockbjörnar till manschettknappar. TEXT **GERD ERIKSSON** FOTO **MAGNUS SANDBERG**

ETALJER

Petter Askvall penslar gummigutta på silverskedens skaft och sätter fast den i ett skruvstäd. Läger handen på en mockaklädd liten sandsäck för att få stadga och fäller ner visiret med inbyggda glasögon. På fri hand graverar han sedan "Johan" med sirliga bokstäver. Det är en doppresent.

– Gummigutta är ett slags harts som man blandar med T-sprit och lite saliv. Det ger en matt gulbrun hinna som gör att stickeln får bättre grepp på skeden och att bokstäverna syns bättre i det blanka silvret medan jag graverar. Jag putsar bort det när jag är klar.

Petter Askvalls pappa var gravör, liksom hans far. Nu är det han och brorsan, Mattias Askvall, som driver företaget vidare. De graverar i alla material och uppdragen varierar. Det är dopskedar, ringar, medaljer, namnskylltar, pokaler och plaketter.

Vissa beställningar är återkommande, som SM-tecknet i fotboll, Stockholm Open, Svenska hjältar, Menza-priset och så namnplaketterna som ska sitta på Rockbjörnen.

– Dem skulle vi nästan kunna gravera in Håkan Hellström på i förväg, det är alltid han som får dem, säger Petter Askvall och skrattar.

En man som heter Haglund kommer in i butiken. Han är nyinflyttad i kvarteret och har beställt en skylt i mässing med efternamnet graverat i versaler. Typsnittet heter Sorbonne. Petter Askvall packar upp skylten ur vitt silkepapper och visar hur det blev. Kunden är nöjd.

– Hos oss behandlar vi alla kunder lika, ingen är viktigare än någon annan. Det spelar ingen roll om det är prinsessan Madeleine som ska ha gravyr på en present till en kompis eller om en kommun behöver en ny skylt.

ATT GRAVERA FÖR hand handlar om att hålla ett jämnt tryck och djup. Avbryter man är det nästan omöjligt att komma i exakt samma spår igen. Det är full koncentration som gäller.

Petter Askvall har varit i yrket i 30 år, men säger att han inte är fullärd. Han brukade sitta bredvid sin farfar när han grave- rade för att se hur han gjorde.

– Jag kan än i dag njuta av hans arbeten och slås av hur rent skäret är.

I källartrappan sitter farfars inramade mästarbrev från 1943 – "Lennart Askvall,

Namnplaketterna till Rockbjörnen är ett återkommande uppdrag.

Stickeln som Petter Askvall graverar med är samma som hans farfar använde.

gravörmästare", står det. Han skulle egentligen bli guldsmed och började som lärling på Gravyratélier Bergman på Fredsgatan.

Men hans talang för gravöyrket gjorde att han fortsatte att utveckla det och på trettioalet erbjöds han att ta över rörelsen i eget namn.

Askvalls Gravyr har funnits på fyra adresser i Stockholm, efter Fredsgatan blev det Mäster Samuelsgatan, sedan Drottninggatan och sedan tre år tillbaka finns de på Norrtullsgatan.

– På Drottninggatan låg vi i ett gårdshus

vid Centralbadet. Inte speciellt exklusivt. Det fanns en allmän vattenkran utanför och där satt gubbarna och blandade sin t-sprit med vatten på morgnarna. Ängorna trängde in genom fönstret.

Alla verktyg och maskiner i lokalen är från farfars tid. Äldst är bäst och de håller också längst, enligt Petter Askvall. Ingen laser där inte.

Det går att gravera i alla material. Och Askvalls graverar också på alla möjliga olika språk. Folk vill ge gåvor till vänner utomlands eller så kan någon ha vunnit ett

Petter Askvall är tredje generationens gravör. Här i arbetet med att gravera en doppresent.

pris i en tävling här.

– Arabiska är det svåraste språket att gravera, det är inte enstaka tecken utan linjer som går ihop med prickar. Det är också svårt att gravera för hand i en liten ring där bokstäverna inte är större än 0,1 millimeter. Gör jag fel då är det knepigt att göra om.

Vad skulle du säga är tjusningen med gravyr?

– Det tillför det där lilla extra på ett föremål – gravyren blir pricken över i:et.

Brorsan, Mattias Askvall, sätter sig vid pantografen där han ska göra en namnskytt. Han lägger bokstäverna i en slags

mall ovanpå och sätter sig till rätta. Sedan följer han varje bokstav med en nål som sitter på en lång arm. Och framför honom fräser pantografen in bokstäverna på den lilla namnskytten.

– Det svåra är att ställa in djupet rätt beroende på vilket material man graverar i. Det är också en rätt tröttsam arbetsställning eftersom jag sitter med ena armen högt ovanför huvudet.

En dam kommer in med ett halsband. Hon har köpt det på Bukowskis och vill ta bort namnet som står ingraverat och

skriva dit ett annat. Sådana beställningar är rätt vanliga.

De graverar också in vapennummer på jaktvapen. En gång kom det in en kille med maskingevär och ville att de skulle gravera om numret. Annars är de hovleverantörer och de har också samarbeten med svenskt Tenn, Georg Jensen, NK och en mängd olika guldsmeder i stan.

Från pingst till midsommar är det högsång, med bröllop, gåvor till bestman och till studenter, likaså är det en rush före nyår när företagen som har pengar kvar i kassan ska köpa företagspresenter.

IN GENOM DÖRREN kommer en man med en pokal i en kasse.

Det är en representant för morgonsimmarföreningen H20. De har simmat varje torsdagsmorgon i 52 år och har lite olika tävlingar varje gång. Den som varit bäst under säsongen får sitt namn ingraverat på vandringspokalen.

Den uppmärksamme som ska lämna Askwalls Gravyr ser att det är en stor trumpinne i aluminium som handtag på insidan av dörren. På trumpinnen är det graverat en namnteckning. Det står Mikkey Dee, trummisen i, nyss nedlagda, Motörhead.

DEM SKULLE VI NÄSTAN KUNNA GRAVERA IN HÅKAN HELLSTRÖM PÅ I FÖRVÄG, DET ÄR ALLTID HAN SOM FÅR DEM. **Petter Askvall**

– Trumpinnen var till en ny stor rockklubb som skulle öppna på Östermalm. Men det blev visst aldrig nåt av det så den blev aldrig uthämtad.

Skytten med ordet "Gravör" på gatan utanför har hängt med sedan farfars tid, precis som telefonnumret. Mattias och Petter Askvall är varken unga eller gamla, men en dag ska de sluta jobba och då är frågan om vem som ska ta över efter dem, om det blir en fjärde generation.

– Min son är inne på att göra det. Vi resonerar som bäst om det, säger Petter Askvall. **S**

I ett skogsparti i Södertälje hamn bor Situation Sthlm-försäljarna Magdalena Johansson och Mikael Gustafsson i ett tält, eftersom en av dem varit skriven i Halmstad och den andra "inte finns".

BERÄTTAT FÖR **MARIA HAGSTRÖM** FOTO **HENRIC LINDSTEN**

MIN PLATS

På sommaren är det underbart att bo så här, det är så fritt. Man kan gå ut på morgonen när man vaknar och sätta sig i gräset och ta det lugnt. En bit bort finns ett ställe som har kvällssol, det kallar vi "Knallen". Och så har vi "Utsikten", där det fanns ett utkikstorn förr i tiden, för att se om fiender kom på vattnet. Här under oss ska det finnas skyddsrum.

Marken är privatägd och vi har tillstånd av markägaren att bo här. Vi hjälper honom också att städa skogen. Här är det dessutom nära till Willys där vi säljer Situation Sthlm. Dit går vi också för att hämta vatten, ladda telefonen och handla mat som vi lagar på spritköket.

Tältet och solstolarna har vi fått av två av stammisarna som köper tidningen. Det är ett fyrmannatält, tidigare hade vi ett litet tält utan förgård. Det var inte kul när det regnade. Och när det har varit vinter och

21 minusgrader hade vi tre sovsäckar, det funkar. Spritköket gjorde också att vi kunde hålla värmen i tältet. Men det gick åt mycket t-sprit, en och en halv flaska per dag.

Vi har bott i tält i tre år, eftersom jag (Magdalena) kommer från Halmstad och socialen därför inte hjälper mig här. Vistelsebegreppet (att ha rätt till hjälp i den kommun man vistas i) verkar inte funka i Södertälje. Jag har varit folkbokförd som 035:a trots att jag i tre års tid bråkade med Skatteverket och försökt skriva mig i Södertälje. Nu har jag till slut fått det ändrat.

Men jag (Mikael) finns inte. 2011 försvann jag ur folkbokföringen. De tog bort mig för att jag inte hade lämnat in papper på länge. Så trots att jag är född på SÖS och är svensk, så måste jag söka svenskt medborgarskap igen.

I framtiden vill vi bo i lägenhet. Vi har sagt det: vi orkar nog inte en vinter till. 📍

Tjuvgods i ekonomisk kris

– Vi går riktigt på knäna

Curre Cederström och Lotta Waern.

NÄR TJUVGODS, en förening för före detta kriminella, startade för tio år sedan höll de till i en trerummare. Sedan har det gått allt bättre för dem och fram till nyligen drev de både en secondhandbutik och lunchrestaurang vid Valla torg i Årsta. Men nu har de flyttat till en lokal vid Globen och ordförande Curre Cederström säger att situationen har förändrats så att de "går på knäna". Vad hände?

På baksidan av den nuvarande second handbutiken på Bolidenvägen har Tjuvgods slagit upp ett stort tält där de kan förvara möbler och prylar, det är för trångt inomhus. Under presenningar på bakgården finns mer förvarat, samt en loppis.

– Flera gånger har grejer blivit förstörda när det regnar, säger Curre Cederström när han visar runt på det nya stället som han säger är en tredjedel av ytan jämfört med den tidigare lokalen.

– Försäljningen går mycket sämre

här, kassorna har störtdykt. Vi får bara in 60-90 kronor vissa dagar, jämfört med ibland uppemot 150 000 kronor i månaden på Valla torg. Vår verksamhet finansieras via intäkter från försäljning.

Den tidigare lokalen var ett rivningskontrakt och när det var dags för utflytt var det här den lokal som Stockholmshem erbjöd i stället, vilket också är ett rivningskontrakt.

– Vi skulle behöva en större lokal med ett bättre läge, som vi får ha mer än bara tillfälligt, då skulle vi ha helt andra möjligheter. Som det är nu kan vi inte hämta alla dödsbon som vi blir erbjudna – vi har ingen plats. Vi skulle också vilja anställa fler, till exempel har vi kontakt med 20 personer som snart är på väg ut från kåken.

Tjuvgods erbjuder sysselsättning till före detta kriminella för att de ska komma tillbaka till ett liv utan kriminalitet och missbruk. Sedan starten har de anställt 47 personer.

Hasse Haupt blev frigiven för en vecka sen. Han är nu föreningens vice ordförande.

– Jag har jobbat här på permissioner för att komma in i verksamheten. Och på kåken har jag pluggat sånt som jag kan tänkas ha nytta av här. Det betyder mycket att kunna jobba här. Med min historik kan jag inte få nåt annat jobb, inte ens ett diskjobb eller inom städ. Jag har varit inom Kriminalvården hela mitt vuxna liv. För att bryta kriminaliteten är det viktigt att hitta en funktion som känns meningsfull. För mig är det här enda chansen och jag tror att det gäller de flesta

Hasse Haupt.

av våra medlemmar.

Han menar också att samhället tjänar på en sån här verksamhet.

– Det är ju bättre att hålla folk i gång än att de ställer till massa skit.

Just nu är tolv personer anställda hos Tjuvgods, de flesta med lönebidrag. Ett annat orosmoln för föreningen är att Arbetsförmedlingen har en ny skärpt policy, enligt Lotta Waern som jobbar på Tjuvgods. När omförhandlingar ska ske för de anställda är hon rädd att de kommer att få lönebidragen kraftigt sänkta och i värsta fall helt få avslag.

– Lönebidrag ska fasa ut och man ska bara ha det i ett år är det sagt. Men här finns det många som aldrig skulle kunna skaffa ett annat jobb och då finns det ingen passande arbetsmarknadsåtgärd för oss, säger hon.

För att klara det mest akuta, att betala hyran, har de fått hjälp av Stockholms stad.

– Men det räcker inte. Det vi behöver är en bra lokal. Jag vet inte hur många gånger vi har varit i kontakt med Stockholmshem och hur många annonser vi kollat, men vi hittar inget, säger Curre Cederström.

MARIA HAGSTRÖM

Brukarföreningens Manifestation vid Sergels torg

VID EN ÖVERDOS heroin kan preparatet Naloxon rädda liv. Diskussioner om att skriva ut Naloxon till människor som använder heroin har pågått i flera år. Det kommer att dröja ytterligare ett tag innan det blir verklighet. Men Svenska Brukarföreningen vill inte vänta längre. På International Day of Remembrance 21 juli – en minnesdag för personer som dött av överdos – håller de en manifestation vid Sergels torg, på platsen utanför Akademibokhandeln.

– Vi har en hjärt- och lungrehabiliteringskurs, håller en tyst minut och delar ut Naloxon till droganvändare, säger ordförande Berne Stålenkrantz.

Manifestationen hålls på fem ställen i Sverige: Stockholm, Örebro, Linköping, Göteborg och Lund. Föreningen uppger att de vill visa samhället att de inte vill dö, de vill överleva. Naloxon har bara en funktion – att häva överdos.

I Linköping har polisen i en intervju med SVT Östergötland påpekat att utdelningen bryter mot läkemedelslagen. När Situation Sthlm skickas till tryck – strax innan manifestationen – vet vi inte om polisen kommer

att agera, men Berne Stålenkrantz budskap till polisen innan var:

–Polisen bör åka på sånt som skördar offer, i stället för att försöka stoppa något som räddar liv.

MARIA HAGSTRÖM

40

procent av flickorna i årskurs nio är ofta ledsna och deppiga utan att veta varför.

Den psykiska ohälsan bland tjejer i Stockholm ökar, visar Stockholmsenkäten som görs vartannat år med ungdomar i årskurs nio och i gymnasiet år två. Däremot visar enkäten att användningen av tobak och alkohol minskar och att färre provar narkotika. Brotten bland ungdomar minskar också vilket framförallt beror på en nedgång bland pojkarna.

TJUVGODS

Föreningen startades 2006. I början förmedlade föreningen, i samverkan med kriminalvården, konst och hantverksprodukter tillverkat inne på fängelser, det vill säga produkter gjorda av "tjuvar". Därav namnet Tjuvgods.

Idag har de en secondhandaffär och en transportverksamhet. Förutom tolv anställda har de många frivilliga deltagare i verksamheten. De tar också emot människor som är dömda till fotboja och samhällstjänst.

MINA DRÖMMAR

LASTBILSKORT

SITUATION STHLM-FÖRSÄLJAREN

Roine Gustavsson har alltid varit motorintresserad. Därför ville han att storebror tidigt skulle lära honom att köra moped. Han skrattar när han tänker på första försöket, han var tio-elva år.

– Jag körde rakt in i väggen på huset. Det blev en rejäl smäll och jag flög av. Men jag tror aldrig att mamma fick reda på det.

Så småningom lärde han sig och när han blev äldre körde han cross i skogen utanför Borås. Det var där han föddes efter en "engångsföre-teelse". Pappan hade han inte särskilt mycket kontakt med.

Roine Gustavsson växte upp på landet intill en sjö, där han fiskade nästan varje dag. Och så fanns där ju en crossbana.

– Den hade hopp och allt. Vi var flera kompisar som körde och hade skitskoj.

På grund av motorintresset och att han tycker att det är kul att köra olika fordon har han haft, och har, en dröm om att ta lastbilskörkort. Mycket större än så blir det ju inte.

– Det har jag alltid haft som ett slags mål, säger han.

UNDER NÅGRA ÅR jobbade han som distributions- och budbilsförare och körde över hela Stockholm.

– Jag kan nästan alla gator i huvudet. Hade den tjocka taxikartboken men också gps, det var roligt att lära sig hitta och orientera.

Men det tyckte han inte först. Precis som att första dagen som mopedförare inte blev som han tänkt, blev inte heller första dagen som budbilsförare det.

– Jag hade aldrig kört bil i Stockholm, när jag skulle köra bilen själv fick jag panik vid Norrtull. Där är så rörigt och just då höll de på att göra om vägarna så gps:en funkade inte. Jag snurrade runt ett bra tag och de andra ringde hela tiden och frågade vart jag var. Kände paniken komma, jag har panikångest. Jag ville

JAG HADE ALDRIG KÖRT BIL I STOCKHOLM, NÄR JAG SKULLE KÖRA BILEN SJÄLV FICK JAG PANIK VID NORRTULL.

bara hoppa ur bilen och försvinna, kanske till Systembolaget trots att jag hade varit nykter i ett år. Shit vad jobbigt det var, men jag satt kvar och hyperventilerade. Jag klarade det till slut.

Och efter några dagar blev det bättre. Han körde främst bildelar till bilfirmor, men också bland annat barnkläder till butiker.

– Jag träffade så mycket folk, varje dag nya människor, vilket var kul. Mitt distrikt var framför allt Västberga till Tumba, men ibland blev

det körningar ända till Södertälje och Nykvarn. Det är det roligaste jobb jag har haft.

Varför slutade du där?

– Jag började dricka igen och fick tre lobbar på mig (omhändertagen på grund av berusning, reds anm) och blev av med körkortet. Jag hade lägenhet i Sollentuna, men blev av med den också till slut. Jag sov på parkbänkar och ibland hos någon kompis. Det var då jag började sälja tidningen för första gången, år 2011.

Han berättar att hans drickande

tog fart på riktigt när han var 25 år, efter att hans mamma dog i lungcancer. Ungefär samtidigt gick han genom en separation och på jobbet varslades 20 personer – han var en av dem.

– Jag kunde inte hantera det, det blev för mycket. Jag låg inne på psyket ett tag då, försökte ta livet av mig. Det var en skitjobbig tid.

Hur ser din situation ut i dag?

– Jag har ingenstans att bo. Jag vill ha en lägenhet och kollar hela tiden på Blocket och Bostadsportalen. Helst skulle jag vilja bo på landet i en stuga. Ett litet torp vid en sjö där jag kan fiska, som när jag växte upp. Kanske skulle jag ha några höns. Och bli nykter och köra lastbil på dagarna. Det hade varit perfekt.

TEXT MARIA HAGSTRÖM
FOTO MAGNUS SANDBERG

CITAT

/// Jag gillar djur och natur. Har jobbat på bondgård med djurskötsel och på ridkola som vaktmästare, men jag brukade också släppa ut hästarna och fodra dem. Det är härliga djur, de är så personliga.

/// Jag har också jobbat på zoo-affär, började när jag var 16 år. Mest gillade jag akvariefiskarna. Kanske beror på att jag fiskar och att jag som barn ofta hade någon liten fisk i en burk som jag matade.

/// En gång på en Finlandsfärja var jag så full att jag klev av i Åbo, utan biljett och plånbok. Fick hjälp av en kille från Upplands Väsby och via honom träffade jag en tjej – därför flyttade jag hit.

MED EGNA ORD

KORT SAGT & POESI

Semester i Halmstad

● Vi har varit på semester i Halmstad för att komma bort från Stockholm några dar. Vi hade jättefint väder men ibland hade vi regnigt. Vi hälsade på mina vänner och kusiner också. Vi brukar grilla och åka och bada när vi är där. Varje år åker vi dit på semester.

Vi har tagit det lugnt. På midsommarafton gick vi för att kolla på dem som dansade runt midsommarstången och på kvällen gick vi och lyssnade på dansband. Vi lyssnade bara, de spelade olika låtar och det var jättebra dansbandsmusik.

SUSANNE 294

Augusti

● Augusti
Sista sommarmånaden...
Allt man ska hinna med innan det blir kallt och mörkt igen. Konserter, minigolf och kräftska. Vi ser den röda månen gå upp med vemod.
I september känns det som nystart!

KERSTI

Mina olika säljplatser

● Jag har stått på olika platser som jag provar på att sälja tidningar. Det har gått jättebra för mig att sälja. Jag har stått i Huddinge, Södertälje och Mora-berg. Och i morgon ska jag stå i Södertälje och Tumba och sälja tidningar igen.

Folk som kommer och köper tidningar av mig säger att jag är duktig och kämpar på jättebra. Jag tror att de tycker om mig, eftersom de kommer och köper tidningar av mig hela tiden. De vill bara köpa av mig.

Nu måste jag prova nya platser också, man blir jättetrött av att stå på samma ställen hela tiden. Och nu jag vill prova hur det går att sälja tidningar på olika platser.

SUSANNE294

Sagovärld

● Befinner mig i en liten sagovärld, en oas. Paradis av dofter. Välmående.

Ingången till lilla kolonistugan är gatans vackraste – massa rosa rosor runt spaljé. På lotten växer det så att det knakar: blommor, örter, bär och buskar. Frisk energi får jag av mina doftfavoriter: citronmeliss och apelsintimjan, underbart! Äter mest hallon och otroligt smakrik ruccolasallad för tillfället.

Njuter av naturens vackra färger.

Känner mig också vacker, åtminstone inombords. Genom enormt liv på lotten upptäcker jag lite nytt liv inom mig själv. Småler och tänker att jag också kommer att växa här på något vis, har ju bra näring! Lugnet, grönskan och omvårdnad av lilla oasen är min näring. Miljövänlig supernäring!

Vet också att jag kommer rensa bort allt ont och ruttet från mina tankar, precis som jag rensar ogräs från rabatterna. Undrar varför inte mina

långa gråa hårstrån kan falla ner lika fint som de små vita blommorna när de vissnat.

Känner enormt rus av lycka i kroppen, tårarna rinner av glädje, saknad av barndomsminnen. Tankarna blir mer och mer positiva, harmoniska. Värken i muskler och lederna är... vips borta! Är avslappnad och glad och tacksam. Har blivit healad av naturen och mår bra!

TARJA

Kungen och JAS

● En värld full av rosor, näckrosor. Ett grönt täcke med blomknoppar, vita med lite rosa i tonen, ibland knuffas stjälken till av någon fisk som har för bråttom. Det är tyst så när på några måsar som kallar på varandra. Något stort uppenbarar sig, flaxar ibland, tar sig högt upp, säkert tre gånger längre än måsarna som är förhållandevis små. De ser mer ut som svalor i jämförelse med denna regerande kung på den molnbeströdda ljusblå himlen, endast de inflygande planen mot Bromma Flygplats är större.

Kungen dyker snabbt nedåt, fortare än JAS-planet som slog i marken vid Västerbrons södra del där jag var åskådare då den snöpliga premiäruppvisningen ägde rum. En

bit på väg ner börjar den låta sina vingar bära den uppåt igen och kom än högre, till skillnad från JAS-planet vars vingar bröts itu när inget fungerade som det borde ha gjort.

Kungen flaxar uppåt igen, cirklar runt och försvinner efter några varv, även måsarna tog sin flykt och änderna simmade ut ifrån sina tillhåll under den numera smått tilltygade lilla utkiksplats där jag sitter och beundrar naturen. Jag är förstummad och fylls av längtan efter att få vara en del i det. Att inte vara åskådare på första parkett, utan en del, en hel del, något helare än JAS-planet. Ödmjukhet är på sin plats. Jag är tacksam för VIP-biljetterna till de båda föreställningarna.

JACK SATANIOS

Domedagsstaden

● Domedagens mystik skiner över staden. Staden utav betong och aska, där deras röster skalla, och staden fylld utav tre-husrummens ensamhet, där deras röster ekar ut sin desperation. Vi åt bark, men nu är vi starka – vill få känna värme igen. Jag vill få känna värmen utav sandkornen under mina fötter, inte blicka bort emot stranden genom förseglade fönster. Floderna forsar här. Detta är vårt hem bland vägorna, om det så blir på en flotte blott. Men vi vill komma tillbaka till fast land, få plocka kottar med barnen och springa genom sanden.

Nordhavets djups kalla vindar svider i våra nackar, men sydvästliga tinande forsar ger oss hopp igen. Hopp om de land som vi en gång sett, som nyfödda ynglingar. Nu står vi mitt i stormens töcken, väntandes i desperation på svar. Jag tror mig höra röster skymta från havets djup. Jag tror mig se ljuden likt virvlande vindar i ljusa färger skymta där vid horisontens rand. Ränder och punkter, paragrafer och dess ryttare, ska de aldrig ge oss svar. Ge oss en chans att träda in i allas vår värld igen, så vi kan få plocka kottar med barnen igen.

EMMA SÖDERBÄCK

Min pappa

● Det har varit jobbigt för mig att min pappa har gått bort. Jag har fixat det själv med papprena och begravningen. Sen hade jag fått hjälp av min man och min svärmor också, tack och lov att de hjälpte mig att plocka ur min pappas lägenhet. Jag hade inte klarat det själv, han hade jättemycket saker hemma.

Min pappa avled den 20 mars. Han var 74 år men den 10 maj hade han blivit 75 år. Jag trodde att han skulle leva mera. Han hade ont i bröstet och han hade näsblod också. Han dog hemma sin lägenhet. Sen måste man städa lägenheten och göra fint alla skåpen m.m. Han dog plötsligt och låg på golvet bredvid sängen. Jag vet inte vad han dog av för nåt heller.

Vi hade begravningsceremoni för honom den 12 maj i Södertälje kyrka och åtta personer kom, men jag hade bjudit in 20 personer. Vi hade en ceremoni för min pappa och fikade. Men nu ligger han bredvid sina föräldrar i Dalarna. Och jag vet inte var nånstans den kyrkan ligger eller vad den heter.

Jag saknar min pappa jättemycket fortfarande. Jag tänker på dig pappa, så du vet det.

SUSANNE 294

Min lilla dagbok

● I dag känner jag mig ledsen. Då piggar det upp att rita lite grand. Den här teckningen är ur minnet på en landsväg till Sigtuna och året måste vara någon gång på sextiotalet med tanke på elstolparna.

LASSE BQ

VILLMAN PRODUKTION OCH CAMBO PRODUCTION

MIKAEL PERSBRANDT
MARIE RICHARDSON

Macbeth

ELLEN JELINEK
CHARLOTTA JONSSON
JOHANNES BAH KUHNKE
JENS HULTÉN
WILLIAM SHAKESPEARE
REGI STEFAN LARSSON
BILJETTER UTE NU
PREMIÄR 19 OKTOBER
BILJETTER: TICKETMASTER.SE
TEL. 077-170 70 70
MAXIMTEATERN.COM 08-30 11 00

MAXIM
TEATERN

Humana

Behovet är stort och du kan göra stor skillnad i en ungdoms liv.

Bli en träningsfamilj!

Läs mer om hur och se filmen på:

www.attvarafamiljehem.nu/traningsfamilj

Eller ring 010-410 19 19.

MED EGNA ORD

Min lilla dagbok 16 juni

● Vaknar vid 8-tiden, går ut i köket och fixar en smörgås, mjölk och kaffe, sätter på tv:n – morgonprogrammet.

Ska ta pendeltåget och buss till Sigtuna, det ser ut att bli en strålande dag. Kliver av bussen en timme senare och går mot Munk-

holmen. Där hittar jag perspektiv för mitt inre – gamla vägen. När jag är klar tar jag bussen och pendeln tillbaka till Karlberg. Jag känner en viss tillfredsställelse – får jag vara med på ett hörn?

LASSE BQ

LASSE BQ

Min lilla dagbok 19 juni

● I dag ska jag åka ut till Sigtuna igen och rita av den gamla ridskolan, numera Märsta Elkraft. Där, under femtotalet, hade Fräulein Von Malqan ridskola. Hon var tysk

flykting från andra världskriget. Byggnaden är belägen mellan Märsta och Sigtuna.

LASSE BQ

LASSE BQ

Det gick inte att fly

● När finnarna var i krig mot Ryssland bör man tänka på att Finland är ett mycket litet land i jämförelse med Ryssland. Tittar man på kartan är Ryssland tio gånger större än Finland. När kriget pågick fick kvinnorna arbeta i skogen, de sågade och högg ved, vilket tog lång tid när barnen var med. Barnen hjälpte till med att bära veden hem.

Hemma väntade djuren som skulle ses efter. Männerna var ute i krig och kvinnorna fick sköta alla sysslor både i hushållet och på gården, även sådant som tidigare hade varit männens uppgifter. Det var mycket fattigt, bland annat var det stor brist på exempelvis kläder. Kaffe var ransonerat, man fick kuponger som skulle räcka mycket länge. Det fanns inte mycket nöjen under krisåren. Det gick inte att fly från kriget. Det var en

tuff tid för kvinnorna och en ständig oro för om männen skulle komma hem från fronten eller inte.

Jag minns när jag var nio år, att

min pappa väckte mig mitt i natten. Pappa sa: "Toini flicka, du ska koka kaffe". Pappa satt med sina gran- nar som också var med i kriget. Jag

kokade kaffet och skulle gå till rum- met. Jag var nyfiken på vad de vuxna männen pratade om. Jag lyckades höra att min pappa berättade att han klättrade upp i ett träd där han var tvungen att skjuta ner en fiende. Pappa blev arg när han upptäckte att jag hade lyssnat och hört vad han berättat för de andra männen. Pappa sa att jag måste knacka innan jag kom in. Jag bara svarade att kaffet var färdigt och pappa tackade för det. Jag sa att jag skulle gå och sova.

Jag är mycket stolt över min pappa. Pappa sa alltid att jag inte fick ljuga, stjäla eller vara dum mot andra människor, detta är en mycket viktig lärdom jag fick av honom tidigt i livet och som gör att man kan ha ett bra rykte som människa.

TOINI

GRÖNA KORTET

FÖRLÄNG SOMMAREN FÖR 240 KR! SE HELA PROGRAMMET PÅ GRONALUND.COM

MED EGNA ORD

SÖS behandling

● Angående min vistelse på en avdelning på SÖS den 2-6/5 2016.

I samma sekund man fick veta att jag var hemlös och att jag p g a mina fantomsmärtor har satts in på Subutex ändrades avdelningens behandling av mig. Ingen var elak eller så rent ut men jag kände mig plötsligt som lägsta gradens narkoman.

En del visste inte hur dom skulle förhålla sig till mig, andra agerade som om jag inte fanns, dom låtsades helt enkelt inte om mig. När jag insåg vad jag väckte hos personalen så undvek jag att be om hjälp. Trots att det var något jag verkligen behövde. Har grav KOL och hade en syresättning som låg på 63 när jag kom in, i vanliga fall

brukar den ligga på 90-94 hos mig.

Det som gjorde mig mest illa berörd var att det var just på SÖS 2001 som jag blev amputerad och sedermera insatt på den morfin jag gick på i 14 år tills jag efter mycket möda och besvär till sist fick Sub. Jag bad aldrig om att mista mitt ben eller att få fantomsmärtor. Jag skulle ge allt för att få mitt ben tillbaka!

Måste samtidigt ge avdelning 82 en ros. Hamnade där tre dagar senare då jag återigen inkom med ambulans och dålig syresättning. Vilken guldavdelning! Blev behandlad som vilken patient som helst! Hur gulliga som helst. Stort tack.

EVA KULLMER

Min lilla dagbok

● Ännu en dag på Ingarö. Jag tar tunnelbanan och buss och tar med mig badbyxor, matsäck och skissblock. Jag åker till klipporna där man kan bada. Det finns en trampolin där, men det är kallt i havet, allas vårt Östersjön.

LASSE BQ

LASSE BQ

JOCKE SÄBOM

Resa till Gotland

● Bild på ett av vaktornen runt ringmuren i Visby, från min vistelse på Gotland under Almedalsveckan. På grund av min glömska och att jag inte fick med mig mina livsviktiga mediciner fick besöket avbrytas efter tre dagar. Det blev en natt i hängmatta, en natt i tält och en natt utanför tältet bland kullarna vid Österport, då tältet var varmt och utsikten vacker.

JOCKE SÄBOM

Genom Tårarna

- I tårarna du fann mig.

Jag visste vid första blicken att den dagen skulle komma, i gnistorna utav tårarnas sken fann vi varandra, såg igenom in i de innersta rummet.

Vi såg igenom allt, genom deras snärjiga spindelväv.

Igenom pansarglas – igenom dödens ängels lögner.

Tårarna sammanvävdes, och jag ser dig nu... Vi ser. Nu som då, men utan deras slingrande och snärjiga lögner. Vi mot dem finns ej mer. Okrossbara mot piskor vandrar vi – du och jag – då som nu. Men med liksom förnyad kraft, mot murarna, murar som vi borrar oss igenom – krossar... Sten efter sten. Snöflingor faller genom hagel, hagel genom regn. Stena mig, jag står stolt kvar. Leendes mot avgrunden. Härifrån kan vi bara ta oss en väg - uppåt. Långsamt klättrandes uppför den slippriga bergsväggen, med hala ormar lurandes i bergsgrottornas

öppningar. Vi stod vid helvetets rand, där lågornas fingertoppar slickade våra kinder. Men vi har kommit långt därifrån redan nu. Du, jag ser ljuset strimla sig in. Nu när du lärt mig se - så ser jag. Jag ser ljusets ljusdroppar sippra in genom bergsväggarna.

Genom hagel, genom regn häver vi oss upp. Och steg för steg ser vi de verkliga drömmarnas land resa sig ur askan. Inte längre de förlorade men dock så förlovade landet. Nej, vi ser de verkliga drömmarnas stad ståtligt resa sig ur mörkrets djup. Den syn vi så länge längtat efter att våra ögon ska få åskåda. Låt det ske – om och om igen. Lika många gånger som man kan räkna all jordens sandkorn – låt de ske. Låt dem finna varann i tårarnas djup, likaså som i tårarnas glans. Låt våra ögon se.

EMMA SÖDERBÄCK

Fylla mig med något annat

● Här är fullt av vilna människor och du är en av dem, Jack. Du balanserar en flaska på ditt finger, den åker snart i golvet. Drick upp vinet fort, res dig och gå om benen bär. Försök hitta hem igen.

Här är jag en, bland andra vilna själar, här slipper jag bry mig om nästa dag. Jag välter ett glas, han i baren torkar upp. Här är vi lika tomma och fulla. Nu har jag bränt alla skeppen, sprängt broarna, här finns inget för mig längre.

Drömmarna har jag drömt färdigt, gatorna har jag gått, i sol och snö, regn och nätter.

Jag har skrämt bort alla dem jag älskar och låst min dörr när någon knackat på.

Jag har druckit upp det som funnits, vinglat ut och köpt nytt, suttit på en bänk tills polisen kört bort mig.

Har snubblat och missat golvet, slagit mig ändå, pratat med någon som inte heller var där, och aldrig fått några svar.

Nu ska jag bygga nya egna skepp, en hel armada, bygga broar över svårtillgänglig mark.

Ska skapa nya drömmar jag inte behöver förverkliga, bara göra det jag vill. Jag ska låsa in mina demoner och spöken, förstöra nyckeln och bygga ett ljust rum.

Jag kanske öppnar dörren när någon knackar på och vill in, vågar kanske krama om i hjärtat.

Men först ska jag ro i väg med min lilla eka och ro tills vattnet tar slut, fylla mig med annat än alkohol.

Jag ska fylla mig tills jag blir full igen, fylla tomheten och saknaden med något annat.

JACK SATANIOS

Folktandvården finns till för alla människor i alla åldrar

Hos oss får du inte bara den bästa allmän- och specialisttandvården, eller den bästa medicinska tandvården när du har behov. Du får också förebyggande tandvård. I mer än 75 år har vi hjälpt svenska folket att få en bättre munhälsa.

Folktandvården

Välkommen att läsa mer och boka tid!
www.folktandvardenstockholm.se

SOMMAR-VISNINGAR

VARJE DAG 20 JUNI–14 AUGUSTI

Stängt 24–25 juni

PRATA POLIS

Barnvisning om polisen kl 12.30

PÅ PATRULL

Dramatiserad familjevisning kl 14

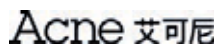

Polismuseet
www.polismuseet.se

FÖRETAGSPRENUMERATION

Med en företagsprenumeration hjälper du och ditt företag till att göra Stockholm till en bättre stad för oss alla att bo i. Vill ni också företagsprenumerera på Situation Sthlm och synas med er logotyp på denna sida? Kontakta oss:

Herman Sundgren (herman@situationsthlm.se), tel: 08-545 953 94

STIFTELSEN OSCAR HIRSCHS MINNE

JÖRGENSENS RÖR AB

OCCAM ASSOCIATES

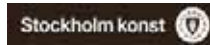

THE PATRIK OJA

Sandart&Partners

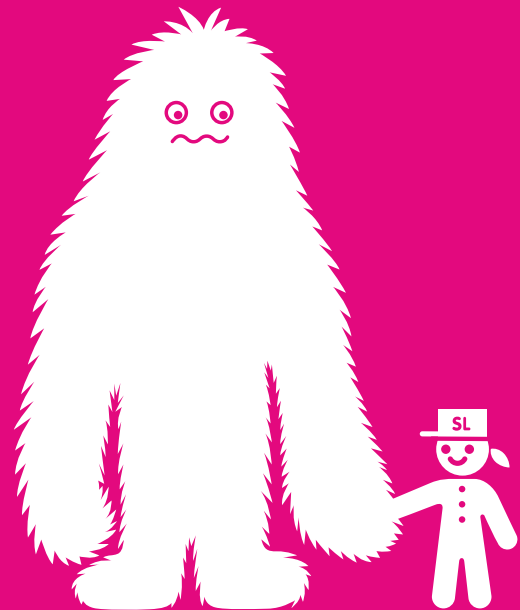
Svensk Rikstäckande Butiksservice

Tips från SL!

TRYGGARE RESA!

Alla ska känna sig trygga när de reser med oss, oavsett vem man är, vart man ska eller när man åker. Därför vill vi uppmärksamma dig på vårt trygghetsnummer 020-120 25 25. Trevlig resa!

TILLSAMMANS FUNKAR ALLTSAMMANS!

STOCKHOLMSKRYSSSET

Lös, skicka in och vinn

Som en liten paus i läsningen tycker vi att du nu, när du bläddrat ända hit, ska hämta en penna, lösa korsordet och skicka in det till oss.

Via vår intrikata slumpgenerator kommer sedan tre vinnare att dras bland de inskickade rätta lösningarna.

Den stolta vinnaren belönas med samlings-skivan *Ljusglimtar ur RadioSkugga* från det prisbelönta radioprogrammet RadioSkugga från 2012.

Andra och tredje pris är ett nyckelband med Situation Sthlms logga på.

Förra månadens vinnare:

Skivan *Ljusglimtar ur RadioSkugga*:

Christer Johansson, Ösmo

Nyckelband:

Gunvor Lundqvist, Uppsala
Christina Melén, Saltsjöbaden

Se förra månadens lösning på sidan 56.

Stockholmskryssset är ett samarbete mellan Situation Sthlm och tidningen Kryssset, en månadstidning för alla kryssintresserade.

KRYSSSET

SAKNAR SLITNA JEANS	TALLRIK TROLLE- RITANT		TOPPFORM BACONLE- VERANTÖR		ANE- MON TA TILL KNIVEN	↓																			
GLÖD						↓																			ÅNGSLIG SÅGOGRIS
DEN SERVERAS FÖRE PANNKÅRNKÖRNÄ		DEN KAN PRYDA EN PRINCESSA	KAN MÄTT I MATEN LAGER- LOKAL																						
			VILL MÅNGA MÖTA VÄREN I																						
HAMNAR OFTA I SMÖRET					EN RÖDNANDE GUDINNA																				
FINSK ÖRK					SPELDEL																				
			DE ÄR NOG MED I LEKEN																						
ROSE																									
FÖRE NÅD					KIPLIN-GREPTIL SVEN- NINGSSON																				
					HÄLLER TÄPPRA SEGER- TUREN					BEKANT BABBEN															HÄRLEDNINGEN
ÄR NOG EN GOD AFFÄR										ÄR MID-NATTS-TIMMEN															
LEDER VID SKÅLAR	TABBE	TAGGIG SKÖNHET DUBBA							OPP... SKINER			DITT OM DU SÄ ÖNSKAR	STEKT FLÄSK MÄRK												
3OTALS-VAMP					EXTRAKT KREU- GER																				
MÄNSKLIG TILLHÖRIGHET										AV- DRAGS- FLICKA FAT															
LIDMAN										DÄR UNGA SES PÅ GLID			SERIE- SOLDAT BAK- STYCKE												
BASTU-BRITS		SKRIN KLAGAN										TALAR OFTA BLYG													
							RIVA																		
HÄDE SÅGANG PETER FYRA																									

Vad kallas den stora målningen uppe till höger?

konstruktör: Marie Peterson-Eingnell Foto: Yanan Li/Stockholm Mediapark © Bonnie Korsord

Namn:

Adress:

Postadress:

Skicka in ifyllt kryss senast 22 augusti till:
Situation Sthlm
Timmermansgatan 38
118 55 Stockholm

REDAKTIONENS
TIPS

PRESSBILD

MARIA HAGSTRÖM

Olssons klotter

SATIR "Nu ljuger de igen. Så jävla typiskt pk-media att inte räkna in känslor och rykten i statistiken" – en typisk pratbubbla i en serieruta av "Olssons klotter", som just här handlade om rapporteringen om det sjunkande antalet våldsbrott. Men allt blir förstås så mycket roligare när de läses tillsammans med den satiriska tecknaren Jonas Olssons illustrationer, som ofta består av ansiktslösa figurer som lite liknar Linus på Linjen fast med ojämnare konturer.

På Facebook-sidan Olssons Klotter publiceras serierutorna som handlar om politik, samhället och livet. Sverigedemokraterna är ofta en måltavla, men här finns också serier om diskriminering vid psykisk sjukdom, om tomrummen i kylskåpet, funderingar kring döden, hur USA blev den första idiokratin och besök hos De lättkränkta riksförbund.

Det är svart, kritiskt och ofta genialiskt träffande, med andra ord: fantastiskt kul.

"Vi försöker förstå kapitalismen"

PENGAR TEATERGRUPPEN GRUPPEN SÄTTER FOKUS PÅ KONSUMTIONSSAMHÄLLET

TEATERGRUPPEN GRUPPEN ÄR tillbaka på Stadsteatern. Föreställningen *Gruppen köper sig fri!* är sprängfylld med fakta som öses över publiken i ett högt tempo.

– Någon kanske bara kommer ihåg en sak från föreställningen, men som stannar länge. För en annan kanske det tar en stund att smälta och reaktionen kommer först veckan därpå, säger Nina Haber.

Hon träffade Elin Söderquist och Bianca Kronlöf på Teaterhögskolan i Göteborg. De bildade Gruppen, en uttalat feministisk teatergrupp, och gjorde omedelbar succé med *Gruppen gör Fedra!*, 2011. Framgångarna fortsatte med bland annat *Gruppen goes onda kvinnor!* på Teater Galeasen, 2013 och *Gruppen kartlägger den svenska teatern!* på Stadsteatern i fjol. Enligt Nina Haber är *Gruppen köper sig fri!* inte det bästa de har gjort, men väl det bästa som har gjorts om kapitalismen.

– Vi försöker utmana oss så mycket som möjligt, inte bara i valet av ämne, utan också i koreografier, talkörer och hur snabbt vi egentligen kan prata. Det är som ett maraton att spela våra föreställningar, och vi vill att publiken också ska känna det efteråt.

Idén med fokus på kapitalismen kom ursprungligen från Aida Paridad på Fembot Productions som ville göra kortfilmer med Gruppen om konsumtionssamhället och

dess effekter. Filmerna blev aldrig inspelade, men skulle estetiskt och formmässigt hänga ihop med föreställningen som har premiär 17 augusti på Kilen (Stadsteatern). Enligt ett pressmeddelande undersöker Gruppen vad det är som är så tillfredställande, lustfyllt och lockande med ett system som vi samtidigt ofta är djupt kritiska till. Frågor som ställs

är bland andra "Varför började vi använda pengar?" och "Vet jag egentligen vad jag håller på med när jag pensionssparar?"

– Efter drygt ett år är vi äntligen klara. Det känns pirrigt och väldigt roligt. Vi hoppas att publiken reagerar som om de har fått se en jätteimponerande föreställning och applåderar mycket och länge.

I ett längre perspektiv hoppas vi att de kommer förändra världen i den riktning de finner lämplig efter föreställningen, säger Nina Haber.

Varje föreställning teckenspråktoalkas, är syntolkad och har hörsel förstärkning. Med ambitionen att varje spelkväll ska vara fullständigt tillgänglig möbleras teatern om efter hur många som kommer i rullstol.

– Alla är supervälkomna att komma och se oss svettas, sjunga och dansa och försöka att förstå kapitalismen.

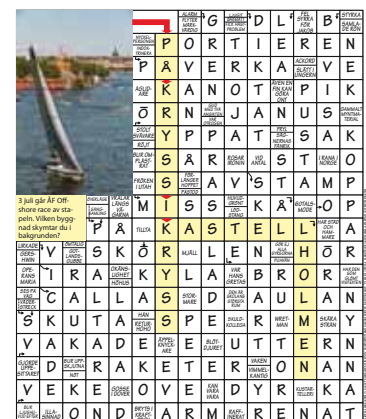
Gruppen köper sig fri! spelas i Stockholm till och med 4 september och flyttar sedan till Folkteatern i Göteborg.

DAVID BOGERIUS

DET ÄR SOM ETT MARATON ATT SPELA VÅRA FÖRESTÄLLNINGAR, OCH VI VILL ATT PUBLIKEN OCKSÅ SKA KÄNNA DET EFTERÅT.

Lösning kryss #227

Se förra numrets vinnare på s.55.

"Cigarette Secrets är en käftsmäll, den är både kaxigare och rockigare."

SENS

Ellen Sundberg

Cigarette Secrets

★★★★½ När svenska americana-artisten Ellen Sundberg kommer ut med sitt tredje album vill hon att det "ska kännas som en självsäker käftsmäll, mer än som en ängslig kram från en indieartist som söker efter att vara cool och rätt." Det lyckas hon med. *Cigarette Secrets* är en käftsmäll, den är både kaxigare och rockigare än förra skivan *White Smoke and Pines*. Det blir lite tjatigt

på vissa håll, men riktigt bra på andra. Allra bäst är hon i "Favorite Town" och "The Lament". Det är också på de två låtarna som hon varvar mellan svenska och engelska på ett effektivt sätt. På förra skivan fanns en låt där hon sjöng på två språk "Vägen är lång/Road is Long". Hon gjorde rätt i att nu utöka språkkombinationen, men jag skulle gärna se ännu lite mer – det gör henne egen.

Hon har producerat albumet själv och spelat in i Woodstock, men låtarna skrev hon hemma i Bjärne i Jämtland mellan turnéer, det är också dit hon ofta återvänder i musik och text. I "Favorite Town" sjunger hon om att vara på resande fot och svårigheten att lämna favoritstaden: "När hjärtat och hjärnan inte vill samma sak, när fötterna vill framåt och resten vill 'tillbak.'"

MARIA HAGSTRÖM

MUSIK

Red Sleeping Beauty

Kristina

★★★★½ 19 år efter albumet *Soundtrack* gör Stockholmskvartetten Red Sleeping Beauty comeback. Det är på förhand illavarslande och produktionen på *Kristina* skulle mycket riktigt fungera utmärkt som parodi på syntpop från åttiotalet. Men det låter inte alls så dåligt som det kanske borde. Eleganta jullåten "Merry Christmas, Marie" får mig att tänka på St Etienne och "Mi Amore" påminner av någon anledning om Laakso. Och när Kristina Borgs köror släpps fram är det som att öppna ett fönster, särskilt i smått hittiga "Always". En låt som "Tell Me More" kan vara ackompanjerad av ett Nintendo, men på något sätt får Red Sleeping Beauty även det att låta.

DAVID BOGERIUS

Blues Pills

Lady In Gold

★★★★ Även om musikbranschen har förändrats gäller samma regel för band som vill fortsätta att vara relevanta när det inte längre räcker att vara en del av en trend eller scen: skriv bra låtar. Det slarvas en hel del med detta i floran av svenska retrorockare, särskilt bland de mest överskattade banden, men Blues Pills är inte ett av dem. I Elin Larsson har Blues Pills lyckligtvis, precis som Spider med Ann-Sofie Hoyles, en frontfigur som kan lyfta låtarna ur genrens ganska snäva ramar såväl vokalt som visuellt. På *Lady In Gold* sätter titelspåret ribban direkt samtidigt som det är uppenbart att de tidigare Janis Joplin-influenserna har tonats ner. Det är en glädjande utveckling.

DAVID BOGERIUS

Ji Nilsson

Make Me Blu

★★★★ Blåhåriga sångerskan Ji Nilsson tycks vara lite besatt av den blå färgen, men vad gör det när singelsläppet "Make me blu" låter så livsbejakande. Producenten Woodz-STHLM, eller Fredrik Eriksson som han egentligen heter, tänkte på havet och skapade drömska, elektroniska ljudbilder som passar utmärkt till Ji Nilssons mjuka och ovanligt uppslupna röst. Det är stegrande, småputtrig, dansant pop som låter spröd och solid på samma gång vilket också stämmer bra överens med "Jag är starkare nu utan dig"-temat i texten. Produktionen är kanske starkare än låten i sig men det är så här begåvad popmusik låter sommaren 2016.

DAVID BOGERIUS

HOMOSEXUELL KÄRLEK

NILS DANQVIST

Musik utan glitter och glamour

LEO SPAULS, SOM länge ägnat sig åt teater i Stockholm, satsar nu på musik. Första singeln "Allt det som är du" beskrivs som en alternativ Pride-låt.

– Dels är den rent musikaliskt ett alternativ till vad vi brukar höra på Pride. Jag kan tycka att den svenska gayscenen är begränsad, att det är mycket schlager och disco. Det här är i stället svensk poprock, det är inte glitter och glamour – de klassiska gayschablonerna, säger Leo Spauls.

– Också tilltalet är lite vuxnare, det är berättelser om relationer som jag har haft, positiva och negativa. Det är den nakna verkligheten jag sjunger om.

I höst kommer debutalbumet där temat är homosexuell kärlek, men "utan etiketten stämplad i pannan".

– Min tanke med skivan är att skriva ur ett homosexuellt perspektiv, men utifrån mina erfarenheter – det ska kännas ärligt.

Alla texter är på svenska och nyskrivna, men det finns låtar som har sin grund 20 år tillbaka i tiden. Leo Spauls har skrivit musik under alla år, men har haft fokus på teater som skådespelare och regissör. Bland annat har han medverkat i teatergruppen Stockholm Blodbad, som senare blev humorgänget Grottesco. Han startade också den egna teatergruppen Dr. Benway som har spelat på olika scener i Stockholm. Men för några år sedan lämnade han teatern, eftersom han tyckte att det inte gav honom så mycket längre.

Albumet, som är samproducerat av Conny Wall, heter passande nog *Alla dagar jag väntat*.

– Dels heter första låten på skivan det, men det kan också stå för att jag har väntat länge med att ge ut min musik. Nu äntligen har jag gjort det!

MARIA HAGSTRÖM

FÖRLAGD NYFIKENHET

Björn Eklund.

Karneval jubilerar

I ÅR FYLLER Karneval tio år. Bokförlaget på Mäster Pers Gränd i Vitabergsparken har gett ut över 150 titlar sedan starten 2006.

– Jag låter min utgivning i hög grad bestämmas av mitt eget intresse och min egen nyfikenhet. Vad kan vara mer tillfredsställande? frågar sig förläggaren och ägaren Björn Eklund.

Enligt honom hade flera av titlarna aldrig getts ut om det funnits en marknadsavdelning med något att säga till om. Eller en extern ägare som var rädd om sitt rykte.

– Det hade säkert avrätt mig från att ge ut en hel del av det jag publicerat hittills.

Det finns en uttalad ambition att ge ut böcker som "utmanar invanda tankemönster och ger nya mer mänskliga perspektiv". Bland de mer omdiskuterade utgåvorna finns *Reinfeldteffekten* som skrevs av Vänsterpartiets partisekreterare Aron Etzler och Stanislav Emirovs *Varför tigger romer?* som har kallats för "antiziganistisk litteratur" på debattsidorna.

– Kan man ge ut en bok om romskt tiggeri som inte bara ser romer som offer att tycka synd om? Ja, publicera böckerna rent fysiskt kan man säkert, men kommer de att omtalas och läsas? Avviker de för mycket från den konventionella visdomen och kommer de i så fall att tigas ihjäl eller få tillintetgörande kritik? Det är sådana frågor som kan hålla en Karnevalförläggare vaken om nätterna. Men det är en uppoffring jag gärna gör – och kan tänka mig att fortsätta göra i många år till, säger Björn Eklund.

Karneval ger främst ut fackböcker, men även skönlitteratur och barnböcker. I katalogen finns bland annat även Barbro Lindgrens *Bara Sparvel* och *Diogenes lykta* av Carl-Göran Ekervald. I augusti släpps *Sverige – en vintersaga* av nyligen bortgångne Göran Palm.

DAVID BOGERIUS

"Styrkan i boken är just att tre olika perspektiv skildras"

Håkan Eriksson
Sömngångare

★★★★½ I journalisten Håkan Erikssons debutroman är temat jihadistisk terrorism, skildrad från tre olika perspektiv. Krigaren Mohammed el Mehti kommer till Stockholm för att skapa en terrorcell. Den unga Jamal Abu al-Khair, som känner sig utanför i samhället, försöker hitta sin väg i livet via religionen. Och Anette Jansson på Säpo utreder kopplingar mellan tyska islamistiska grupper och ungdomar i Stockholm.

Styrkan i boken är just att tre olika perspektiv skildras och det görs trovärdigt och övertygande. Ingående får vi följa terroristernas planering, och vilka metoder de använder för rekrytering och radikalisering,

GÖRAN SEGHOLM

och SÄPOS arbete med att försök förhindra att det värsta händer. Det är intressant och spännande. Något är på väg att ske och Säpo ligger ett steg efter.

Kapitlen växlas mellan huvudpersonerna som alla drivs av sin egen övertygelse. Men vi får också se andra sidor: Mohammeds saknad

efter sin fru, Jamals önskan om att bli sedd och att Anette som är otroligt driven och intelligent har brister. Men jag hade velat veta ännu mer om huvudpersonerna, särskilt om Mohammed och Jamal. Mer om hans liv, vad han känner och varför han valde just den radikala vägen.

MARIA HAGSTRÖM

BÖCKER

Tone Schunnesson
Tripprapporter

★★★★ Hon är vilsen, trasig och vill bli älskad. Men hon utnyttjar andra och låtar andra utnyttja henne. Hon onanerar framför män och får pengar. Hon lånar pengar som hon inte lämnar tillbaka. Hennes pappa dricker, mamman tar tabletter och hon själv tar nästan allt. Hon har osunda relationer

CELINE BARNWICH

med män. "Jag ville bara ha honom för att vara nära döden utan att behöva dö." Hon reser till Barcelona och Thailand,

hon tar trippar, men boken är framförallt en poetisk resa i en ung kvinnas psyke. Det är inte förskönlade, är ibland precis så äckligt som det kan vara i verkligheten. Tone Schunnesson formulerar inte sällan meningar som är helt briljanta. Det blir aldrig tråkigt och en oväntad vändning kan ske innan hon når fram till en punkt – precis såsom tankar kan spreta och sticka i väg – det är oförutsägbart.

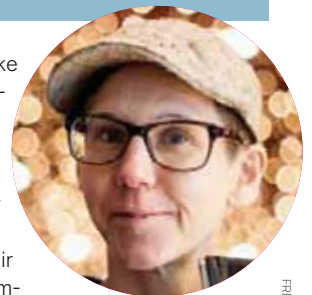
MARIA HAGSTRÖM

Stina Oscarson
Inte en berättelse

★★★★½ Nej, som titeln mycket tydligt klargör är det här inte en berättelse. Det är flera, eller ingen alls. Stina Oscarson ställer frågor och funderar: "När demokratin blir ett

varumärke får marknaden avgöra om ett beslut är rätt eller fel. Då blir en folkomröstning farlig, men det går bra att chatta med statsministern på bestämda tider." Det är ofta välformulerat och angeläget som i hennes DN-krönikor, de med keps-bylinen, eller i hennes blogg. Den röda tråden, en vandring genom staden och ett eventuellt hopp från Västerbron, är tunn men lyckas ändå knyta ihop dessa 200 sidor till en snygg essä.

DAVID BOGERIUS

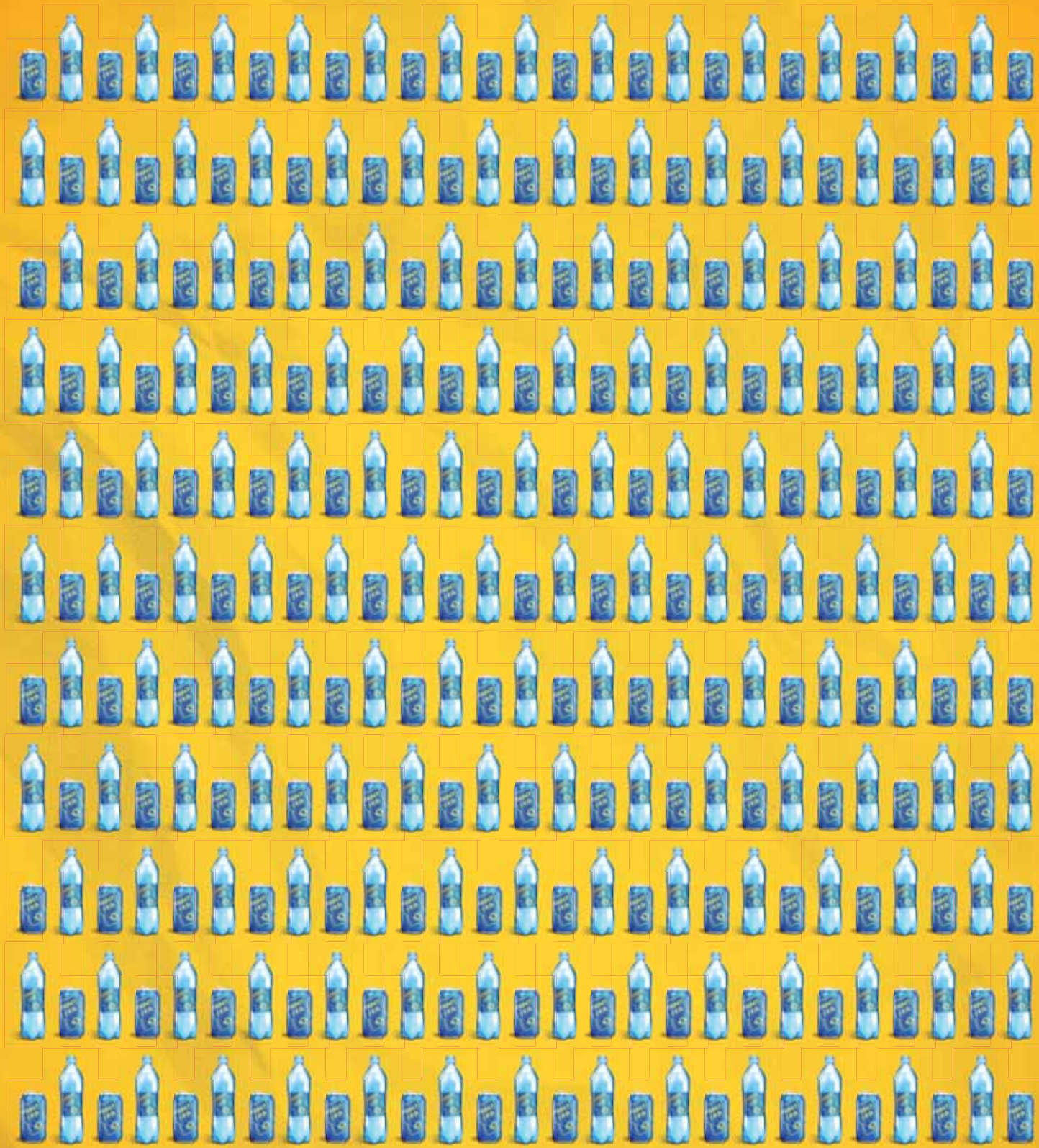

FREDRIK ÅKERBERG

 NATURKOMPANIET

MALL OF SCANDINAVIA | TÄBY CENTRUM | SICKLA KÖPKVARTER | ODENGATAN 50
 SVEAVÄGEN 62 | HANTVERKARGATAN 38-40 | KUNGSGATAN 4 | KUNGSGATAN 26
 WWW.NATURKOMPANIET.SE

Har du mycket pant?

På våra pantmottagningar i Årsta, Frihamnen och Kungens Kurva kan du lämna in hela säckar med pant. Pantpengarna får du insätta på önskat bankkonto och du får naturligtvis samma ersättning som i butik.

Läs mer på www.pantamera.nu. Tack för att du pantar!

"Captain Fantastic är verkligen fantastisk på så många sätt. Den lyfter frågor om vad vi ska tro på, att man kan göra val i livet och välja en alternativ väg."

Captain Fantastic – En annorlunda pappa

★★★★★ I den bästa av världar firar vi den vänsterradikale amerikanske professorn Noam Chomsky day i stället för en kommersiell högtid som julafton. I den bästa av världar äter vi av det vi odlar eller fångar i samspel med naturen och tränar och mediterar. Så resonerar åtminstone Ben som bor med sin fru och sex hemskolade barn i skogen utanför det amerikanska samhället och dess reg-

ler, system, kultur och konventioner. Mycket är harmoniskt, men när mamman under en sjukhusvistelse dör, måste de lämna skogens trygghet för begravningen. I deras omgjorda buss påbörjas en lång resa genom USA. För barnen uppstår många stora frågor, som varför alla är så tjocka, hur en hot dog smakar eller vem som har slaktat kycklingen de får till middag. För Ben blir det också svårt att hålla ihop sin barnaskara när de börjar

ifrågasätta honom och hans ideal.

Captain Faantastic är verkligen fantastisk på så många sätt. Den lyfter frågor om vad vi ska tro på, att man kan göra val i livet och välja en alternativ väg. Samtidigt kan vi inte heller helt kontrollera vår omvärld och alltid göra allting rätt, för oavsett hur fantastisk du försöker vara så går det inte att styra över livets stora tragedier och sorger, de kommer ändå.

HENRIK EMILSON

STADEN SATSAR

OTTESSERIG

Vill se fler biografägare

ZITA, BIO RIO och Klarabiografen i Kulturhuset är några av de biografer som konkurrerar med SF:s biomonopol. Det vill staden ändra på och Stockholms stadsbyggnads- och kulturborgarråd har gjort en utlysning för fler visningsplatser i staden.

– Genom framför allt filmfestivalernas tillväxt har stockholmarna fått tillgång till mer film, filmer som sannolikt annars aldrig hade visats i Stockholm. Festivalerna är emellertid beroende av biografier och i dag är ägandet av dessa kraftigt koncentrerat, vilket är ett svårt förhandlingsläge, och de så kallade arthouse-biograferna har få salonger jämfört med i exempelvis Malmö och Göteborg. Med tanke på att Stockholm i normalfall utgör cirka 50-70 procent av marknaden så är situationen både allvarlig och akut. Bredden och mångfalden på filmutbudet hotas vilket påverkar svensk filmproduktion. Detta kan leda till allvarliga hot mot yttrandefriheten, menar Roger Mogert.

Han poängter att biografen möjliggör för andra grannverksamheter att ha förlängda öppettider; i bästa fall kan andra kulturaktörer hyra in sig dagtid så att lokalen blir ett levande kulturcentrum en stor del av dygnet.

HENRIK EMILSON

FILM

Neon Bull

★★★★ Det bästa med film är att kliva in i de ofta nya världar filmmakarna skapar, som Vaquejada, en brasiliansk hästsport där två ryttare försöker fälla en tjur genom att dra omkull den i svansen. Här känner vi doften av de frustande tjurarna och mäktiga hästarna när vi följer djurskötaren Ireomar. När han mockat det sista för kvällen går symaskinen varm då han syr kreaturer åt en lokal nattklubbsdansare. Krocken är fullkomlig i denna långsamma, snudd på dokumentärt berättade, passionerade historia.

HENRIK EMILSON

Medan vi drömde

★★★★ Muren har fallit och östtyskarna tar de trevande stegen mot väst, så även 16-åriga Dani och hans vänner. De festar, röker, festar och däremellan vandaliserar de bilar och dricker ännu mer öl. Det är med andra ord full fart, deras hjärtan brinner och det finns ingen riktig möjlighet till utlopp. Ska de boxas, starta teknoklubb, eller bara festa och knarka? Filmen är baserad på Clemens Meyers roman och den är säkert jättebra, men som film blir det mer ett pärlband ungdomssynder, utan själva bandet.

HENRIK EMILSON

Läkaren på landet

★★★★ Jean-Pierre är landsortsläkaren som känner alla hus och gårdar, dess inneboende och deras krämpor. Vad ingen i hans distrikt vet är att han har en hjärntumör. Från centralt håll får han en kollega som ska gå bredvid och eventuellt ta över. Ja, hon är kvinna, men alla andra klyschor pareras i övrigt medvetet här. Nathalie är högst självständig och kompetent och ingen ung läkarstudent. Det är dock ett omaka par, som på ett charmigt sätt till slut lär sig varandras egenheter och finner vänskap.

HENRIK EMILSON

Fäktaren

★★★★ Finlandsfödde regissören Klaus Härö är mästare på det melodramatiska, det såg vi i hans svenska film *Den bästa av mödrar*. Nu laddar han återigen varje sekvens med dramatik när vi följer Endel som flyr den sovjetiska säkerhetspolisen och lever anonymt i Estland. Han startar en uppskattad fäktarkurs för barn, samtidigt som folk undrar över hans bakgrund. När barnen vill åka på fäktarturnering i Leningrad tvingas han tillbaka till sitt förflutna igen. Stora känslor, stor dramatik, som alltid när Härö levererar.

HENRIK EMILSON

TEATERFESTIVAL

DLA KJELHVE

Hyllning till Bergman

I **SLUTET AV** augusti blir det Bergmanfrossa på Dramaten. Under den internationella Bergmanfestivalen, som pågår mellan 25 augusti och 4 september, har sex Dramatenproduktioner premiär. Bland annat *Huset vid nattens ände*, *Den goda viljan*, *Deformerad persona* och *Falla ur tiden*.

Festivalen gästas också av flera internationella gästspel, från bland annat Oslo och Berlin.

– Bergmanfestivalen är ett viktigt led i Dramatens internationella satsning på att genom utbyten och samarbeten över gränserna bidra till en konstnärlig utveckling, säger teaterchef Eirik Stubø.

Det var i samband med Ingmar Bergmans bortgång 2007 som idén till en teaterfestival i hans minne föddes. Den första festivalen genomfördes våren 2009 och följdes upp av en andra festival våren 2012. I år är den större än någonsin. Nytt för i år är också att produktionerna efter festivalen blir en del av höstens repertoar.

Det kommer också att bli en läsning av en tidigare inspelad Bergmanpjäs för Radioteatern, Marcus Lindeens dokumentära *Wild Minds* i repsalsmiljö, samt samtal och föreläsningar.

MARIA HAGSTRÖM

SARA JORDENÖ:

"Dansen är både spektakulär och djupt politisk."

KONSTNÄREN OCH REGISSÖREN Sara Jordenö är verksam i Sverige och USA. Hennes långfilmsdebut, dokumentären *Kiki*, om en subkultur inom New Yorks HBTQ-scen, är brinnande aktuell på många sätt.

Hur upptäckte du dansrörelsen *Kiki*?

– Jag arbetade med ett annat projekt i Harlem tillsammans med min partner, sociologen och kriminologen Amber Horning. Vi fick låna ett rum på en organisation som arbetar med HIV-prevention, boende och stöd till fattiga människor med HIV och AIDS, även bostadslösa. Där arbetade Twiggy Pucci Garçon och Chi Chi Mizrahi som är ledare inom *Kiki*-scenen.

Vad handlar rörelsen om i dina ögon – utöver väldigt cool dans?

– *Kiki*-scenen är ett så kallat "safe space" för rasifierade ungdomar, främst afroamerikaner och latinos. Det är en del av konstformen ballroom, men skiljer sig i att den är ungdomsledd och starkt aktivistisk.

40 procent av unga hemlösa i USA kommer från HBTQ-communityt, varför är det så?

– Min medförfattare till filmen, Twiggy Pucci Garçon, arbetar med just hemlösa HBTQ-personer. De

ENGLE ASP/LIND

sviks av alla samhällets institutioner. Deras biologiska familjer slänger ut dem på gatan när de kommer ut som gay eller trans. Sjukvården ger inte den hjälp som den ska, skolan ignorerar mobbning och psykisk ohälsa.

Hur har det amerikanska HBTQ-communityt påverkats efter det fruktansvärda dådet i Orlando?

– Klubbar som Pulse är inte bara till för att roa sig, utan för att skapa alternativa och livsviktiga familjesystem. Dansen är både spektakulär och djupt politisk. Det som hände skapade en enorm sorg och vrede, också för att man kände att omvärlden kunde reagerat starkare. Sen finns det en rädsla nu. Min vän Twiggy förlorade en vän i massakern. Vi är skakade och oerhört arga och ledsna. Men jag tror inte att vi har hunnit smälta det ännu.

Hur tror du dådet kan påverka com-

munityt internationellt, exempelvis i Sverige?

– Jag hoppas att vi inte blir rädda för att mötas. Det är viktigt att påpeka att det var rasifierade personer som mördades, och jag som majoritetssvensk HBTQ-person måste respektera att de ibland måste få sörja i separatistiska grupper. Men jag hoppas samtidigt på att vi kan bygga nätverk, solidaritet. Om man tittar på vår historia så har ibland våldsdåd skapat en motrörelse, en styrka. Det räcker inte att gifta sig med sin flickvän och flytta in i en dyr villa som vilken annan svensk som helst. Medlemmar i HBTQ-communityt behöver stöd från alla håll, och vår kamp är inte över förrän vi alla har mänskliga rättigheter.

HENRIK EMILSON

ZELDA AV LINA NEIDESTAM

DÅTID STHLM AUGUSTI 1990

LEILA K KRÄVS på 100 000 kronor av en arrangör för kontraktsbrott då hon, i stället för att starta turnén med Rob'n'Raz, åkt till Ibiza "för att vila ett tag".

Finansborgarråd Mats Hulth tycker att Katarina kyrkogård – "hon föddes på Blekingegatan som ligger i Katarina församling" – är en utmärkt plats för Greta Garbos sista vila.

Systembolaget i Bromma blir först ut med telefonbeställning. Man ringer in och kan sedan hämta sin beställning i en särskild kassa. Systembolaget hoppas kunna kapa köptopparna torsdag och fredag och avlasta köerna.

Att installera ett villalarm kostar 4 990 kronor.

Under rubriken "Fräck svensk hiphop" får Just D fyra getingar i Expressen för plattan *1 steg bak & 2 steg fram*. Musiken beskrivs som "tillbakalutad helsvensk hiphop i Jungle Brothers anda, klädd i intelligenta texter på ett modernt, ungt, fräckt språk".

Pretty Woman ligger etta på filmtoppen. Andra populära filmer är *Gremlins 2* och *Nikita*.

Sju personer från Stockholm med omnejd är tagna som gisslan i Irak av Saddam Hussein, tillsammans med

Just D under inspelningen av "1 steg bak & 2 steg fram".

WILLE GRANDORF/CREATIVE COMMONS

en mängd andra västerlänningar, som ett försök att förhindra en invasion.

I DIREKTÖR JAN Wallins villa i Stock-sund stals konst för minst tio miljoner vid ett inbrott. Enligt Danderydspolisen var det "ett typiskt beställnings-jobb". Tjuvarna tog bara de mest värdefulla tavlorna – Picasso, Chagall, Bruno Liljefors och Carl Larsson.

Stockholmsbandet Electric Boys singel "All lips and hips" faller på Billboards singellista, från 76:e ner till 82:a plats.

Framgången med NMT mobiltelefoner fortsätter. Under tre månader – maj, juni och juli – ökar antalet nytecknade abonnemang i landet med 36 842.

Ett budbilskontrakt värt 150 000 kronor är till salu på DN:s radannonser. Enligt annonsören som vill bli av med det är det "mycket lönsamt".

Elektronikföretaget Elfa AB säljer "allt mellan antenn och jord".

Klockan 21.55 går programmet "WCPI – enade vi står" i TV 2. Det är ett reportage från urbefolkningskonferensen i Tromsö 8-12 augusti.

Kulturborgarrådet Per Sundgren tycker att det hus på Folkungagatan som i juni ockuperades av en grupp som kallade sig militanta anarkister kan tas över och rustas upp av artistkollektivet Maria Präst. Fastighetsägaren Svenska bostäders, VD Esbjörn Olsson, kallar förslaget "stolligt".

EN 43-ÅRIG KVINNA och hennes 17-årige son grips i Linden i New Jersey, USA, och begärs utlämnade, misstänkta för ett mord på Lilla Essingen. Mordet är en hämnd för ett dubbelmord på Regeringsgatan i februari 1989.

Under en flygning med ett sportplan, en dubbelvingad Tiger Mott på väg från Stockholm till Mantorp, råkade planet av okänd anledning i spinn vid mellanland-

ningen i Finspång. Piloten och hans hustru fördes till Finspångs lasarett för omplåstring men kunde lämna sjukhuset efter någon timme.

Tingsrätten dömer en 21-årig kvinna till sex månaders fängelse och 450 000 kronor i skadestånd för förskingring. Kvinnan hade arrenderat en Pressbyråkiosk och sålt SL-biljetter för 450 000 kronor men behållit biljettpengarna själv.

De två mentalskötare från Beckomberga, som skulle åka på konvalescensresa till Turkiet med en patient – vilken själv fått betala sin resa – och tappade bort patienten på Arlanda men åkte ändå, har ännu inte hört av sig till sin arbetsgivare. Patienten hittades av flygplatspersonal på Arlanda, rädd och förvirrad, en timme efter planets avgång och återfördes till Beckomberga.

En 28 tums stereo-TV kostar 269 kronor per månad att hyra.

ULF STOLT

AUG

1883 Nöjesfältet Gröna Lund öppnar. Snickaren Jacob Schultheis anordnar "karuseller och andra nöjesanordningar" på området på Djurgården.

1993 Flygplanet JAS 39 Gripen havererar på Långholmen under en uppvisningsflygning i samband med den numera nedlagda vattenfestivalen.

1973 Norrmalmstorgsdramat. Bankrån som blir ett gisslandrama pågår under fem dagar innan gisslan kan befrias och rånaren gripas.

BRILJANT: Luftballongflygare

.....
Ballongpiloten Erik Nyberg flyger folk över Stockholm, helst över Gamla stan.
.....

– Jag har flugit ballong över berg som Matterhorn i Alperna och över risfält i Asien, men Stockholm är den absolut vackraste platsen att flyga ballong över, med allt sitt vatten och Riddarholmen, Skeppsholmen och Stadshuset. Allra finast är det att flyga över Gamla stan.

– Som ung var jag uppe i en byggkran en gång och upplevde viktlösheten, då tänkte jag att så måste det vara att flyga luftballong, som att sväva i en dröm. Och det är det.

– Man flyger mellan 150 och 300 meter över marken, Kaknästornet är 150 meter. Luftballongen går bara att reglera i höjdlid. Det gör att man ibland kan landa lite var som helst, en kollega landade på Djurgårdsbron en gång. Men det går att komma på decimetern rätt i höjd från marken. Det är varmluftsballonger jag flyger, de går på gasol. Korgen är 1,2 meter hög, lite högre än ett balkongräcke, det tycker passagerarna känns trygghet.

– Många får sin luftballongtur i present och hälften av dem är mer eller mindre höjdrädda. De som gett dem turen tjuvar på dem så till slut måste de ju upp. De flesta slappnar av mer och mer under turens gång och till slut kan de se en tjuvning i att sväva över Stockholm. Jag ser på deras kroppshållning att de njuter av det. En gång fick jag mellanlanda för att en kvinna inte stod ut uppe i luften, men efter att vi gått ner och hon fått lite vatten ville hon upp igen.

De flesta som åker med vill ta bilder och vi ballongpiloter kräver att man ska ha handledsrem även på mobilen. Man får absolut inte tappa ner saker.

– Att flyga ballong handlar om naturens krafter och improvisation. En ballong går inte att styra från punkt A till punkt B. Det är det som är charmen.

BERÄTTAT FÖR **GERD ERIKSSON**
FOTO **MAGNUS SANDBERG**

**FANAN VÅR, ÄR
GRÖN OCH VIT!**

**MISSA INTE NÄSTA HEMMAMATCH,
SKAFFA BILJETT PÅ HAMMARBYFOTBOLL.SE**

**HAMMARBY
FOTBOLL**

PÅ HÖRNET:

Fruängstorget/Fruängsgången

"Vi vaktar den andras hund när vi handlar, då slipper man stressa i butiken."

NAMN: Anna-Greta Ekdahl

BOR: Fruängen

YRKE: Pensionär, har varit mentalskötare

Vart är du och hundarna på väg?

– Jag och min väninna går ut med våra hundar, Penny och Taija, tillsammans nästan varje dag. Vi vaktar den andras hund när vi handlar, då slipper man stressa i butiken. Det finns ett rykte om att hundar kan bli stulna.

Vad har du handlat?

– Hårdbröd, glass och leverpastej, bland annat. Leverpastejen är till Penny, jag ska blanda den med hundmaten så att det blir extra gott.

Vad tycker du om Fruängstorget?

– Jag tycker inte att de har ordnat tillräckligt med sittplatser här. Det behövs fler bänkar, så att alla som vill sitta kan göra det.

TEXT **MARIA HAGSTRÖM**

FOTO **HENRIC LINDSTEN**

DonkenDeals

2 för
20kr

Liten läsk

Cheeseburgare

Välkommen in till McDonald's® Södermalm!

Coca-Cola is a registered trademark of The Coca-Cola Company. ©2016 The Coca-Cola Company

Foto: Bryan Adams

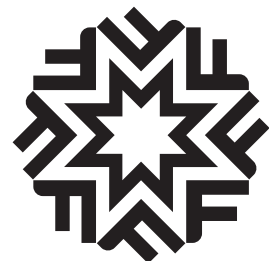

Bryan Adams

Exposed

Att Bryan Adams nyöppnade utställning heter *Exposed* säger mycket om honom själv och hans värld. Vad gör det med människor att vara exponerade för andras blickar 24:7? Vare sig det är stjärnor eller soldater där kriget gett dem skador för livet. Soldatsonen och fotografen Adams vet efter 30 år som artist: "Vi är alla bara människor". Kom hit och dela hans värld. #exposed

T-bana Slussen, Stadsgårdshamnen 22 | Öppet sön-ons 9-23, tor-lör 9-01 | fotografiska.se

Fotografiska

PARTNERS

Clear Channel

ineko

TELE2